

De Mens:
"Ik ben maximaal een
creatieve driepoot"
p. 16

Verder in dit nummer:

- ❖ XII Werken: de gevolgen van een dagje liften naar Gent p. 6
- ❖ Willies en Marjetten gaan voortaan kaal door het leven p. 11

De Mol van Arabistiek

Jarenlange wanpraktijken bij professor

Torenhoge cursusprijzen, een onderwijsniveau dat vaak te wensen overlaat, frequente onregelmatigheden bij examens en boude discriminatie van (allochtone) studenten. En nog steeds doceert professor Mark Van Mol het vak Modern Standaardarabisch.

Simon Horsten

De opleiding Arabistiek en Islamkunde van de Leuvense Letterenfaculteit staat voor een cruciale periode: het is erop of eronder. Binnen drie jaar krijgt Arabistiek en Islamkunde een finale kans om een accreditatie te verwerven, als dat niet gebeurt, is het in Leuven gedaan met die maatschappelijk en academisch hoogst relevante opleiding. Het universiteitsbestuur en de faculteit hebben duidelijk laten weten dat zo iets geen optie is en gaant voluit voor een verbeterde, gezuiverde opleiding van het hoogste niveau. Recente ingrijpende hervormingen (gaande van het onderwijsprogramma tot een docentenherschikking) werpen volgens zowel studenten als docenten nu al hun vruchten af en bewijzen dat de goede weg is ingeslagen, al is die weg nog lang. En zeker niet zonder obstakels: enkele hallucinante wantoestanden, terug te brengen tot één docent, lijken een definitieve 'sanering' van Arabistiek nog altijd in de weg te staan.

DRUKPROEVEN

Op 19 april van dit jaar kregen de arabistiekstudenten een mailtje van decaan Luk Draye: "Naar aanleiding van opmerkingen over de prijs van het cursusmateriaal voor de colleges Modern Standaardarabisch is vastgesteld dat in de cursusprijs ook kosten zijn doorverrekend (...) die normaal gezien op een andere manier worden gedekt." De studenten van de vier jaren kregen na een herberekening ieder een relatief hoog bedrag teruggestort (vierdejaarsstudenten tot meer dan 150 euro).

Wat was er nu aan de hand? Tot vorig academiejaar verkocht professor Van Mol zijn cursussen in de les aan onverantwoorde prijzen. Aan het begin van het academiejaar moesten de studenten een hoog, vast bedrag betalen en een formulier invullen waarop ze konden kiezen welke delen van de cursus ze wilden aankopen. Dat laatste was een maatregel, genomen na klachten van minstens zes jaar geleden, maar zette uiteindelijk weinig zoden aan de dijk: professor Van Mol liet volgens verschillende bronnen duidelijk blijken dat wie niet alles kocht, minder slaagkansen had. Hoe dan ook: aan het begin van het academiejaar betaalden de studenten een bedrag (in het eerste jaar bijvoorbeeld 110 euro), waarna professor Van Mol elke les een deel van de cursus uitdeelde, afhankelijk van de studievoortgang van de groep. Ook kregen de studenten enkele cassettes met luisteroefeningen. De docent bestelde het cursusmateriaal bij het Instituut voor Levende Talen en verkocht zelf alles in het zwart.

Dit probleem werd al langer aangekaart door verschillende studenten — zo werden de abnormaal hoge cursusprijzen acht jaar geleden aan de bevoegde Permanente Onderwijscommissie (POC) gemeld — maar tot een officiële klacht bij de decaan kwam het pas eind maart 2007. De klacht vermeldt de manier waarop Van Mol zijn cursussen aan de man brengt en maakt een (nog vrij milde) berekening van de reële kostprijs van het materiaal, die stevast minder dan de helft van de verkoopprijs uitmaakt. Op basis van die berekeningen (zie kaderstuk pagina 2) en van de formulieren die de studenten hadden ingevuld, werden de vorig jaar Arabistiek studerende studenten door het Instituut voor Levende Talen (ILT, waaraan professor Van Mol verbonden is) een behoorlijk bedrag terugbetaald. Na navraag blijkt dat er intern een financiële regeling is uitgedacht zodat professor Van Mol het ILT op termijn op zijn beurt terugbetaalt. Oud-studenten konden niet rekenen op een financiële rechtzetting.

De tekst die Van Mol daarvoor als losse

M van Museum Leuven

Eén grote werf, dat is de Leuvense museumsite, gelegen tussen de Bondgenotenlaan en het Ladeuzeplein. Afgelopen week werd de nieuwe naam voor het cultuurhuis bekend gemaakt. Voortaan gaat het stedelijk museum door het leven als 'M', van Museum Leuven. Onze reporter nam een kijkje op de werf.

p. 7

(foto Robin Broos)

cursus verkocht, ligt sinds dit jaar in boekvorm in de handel. Daar kost de driedelige cursus nog steeds 90 euro (voor niet-studenten, studenten kunnen korting krijgen), maar dat is alleszins minder dan wat de studenten tot vorig jaar moesten neerleggen voor de slordig opgemaakte gekopieerde versie. Die bestond het laatste jaar overigens uit kopieën van de drukproeven van het boek, waarop de docent zelf met de hand nog talloze aantekeningen en verbeteringen had aangebracht. Zo was de titel 'Leerboek Arabisch' op de eerste pagina doorstreept en handgeschreven vervangen door 'Leermethode Arabisch'. Overigens blijkt uit vele gesprekken met (oud-)studenten en eveneens uit een officiële klacht dat de 'goede' studenten van het college de cursus van de professor op fouten moesten verbeteren, terwijl de minder goede of slechte studenten de reeds geziene studie-stof moesten herhalen.

WAT HUMOR

Professor Van Mol houdt het er in een reactie op dat hij "elk jaar nog bijleert van studenten. Heel de nieuwe leermethode is onder andere de vrucht van interactie." De

taalkundigen die we een onderdeel van de cursus van professor Van Mol voorlegden (het deel 'Dialectologie'), zijn formeel: "Dit is taalkundig niet verantwoord."

Zo komen we aan bij de onderwijskwaliteit en het niveau van het Modern Standaardarabisch (MSA) zoals het gedoceerd wordt door professor Van Mol. Enkele huidige studenten omschrijven zijn manier van lesgeven als "chaotisch, maar met erg veel nadruk op discipline." Bovendien "gaat hij heel snel over de theorie — in vijf minuutjes — en moeten we veel drill-oefeningen maken. Het handboek blijft abstract, er is ook weinig contact met de echte taal." Een andere student beaamt: "Het Arabisch wordt hier behandeld als een dode taal." Studenten met uitstekende cijfers zeggen wel dat, als de onderwijsmethode een student licht, die dan zonder veel problemen hoge punten kan scoren. Wat opvalt is dan ook dat een groot deel van de studenten erg slecht (minder dan 6/20) of erg goed (meer dan 15/20) scoort. Zo verwoordt een student met hoge punten het: "Mij ligt deze prof wel, maar als je niet in de mal past, heb je een probleem."

vervolg op pagina 2.

Vervolg van de voorpagina.

Zelf omschrijft Van Mol zijn manier van lesgeven als “professioneel maar toch ook met wat humor. Ik werk gedifferentieerd en volg elke student zo nauwgezet mogelijk op.” Dat laatste wordt wel door zowat alle studenten die we spraken eensluidend ontkend: er komt weinig tot geen feedback en die wordt dan nog als “bijzonder cryptisch” omschreven. Paradoxaal genoeg krijgen vooral studenten die het minder goed doen weinig feedback. Bovendien, zo bevestigen verscheidene oud-studenten en een officiële klacht, hangt de reactie van de prof af van de ‘kwaliteit’ van de student. Veel commentaar op vertaal oefeningen — voornamelijk van Arabisch naar Nederlands — betreft enkel het Nederlands van de student. Allochtone studenten voelen zich daarbij op geregelde basis geïsoleerd. Het gevoel — dat algemeen leeft bij hen — komt voort uit de vele kleine opmerkingen die professor Van Mol regelmatig maakt. Zo zou hij een allochtone en zelfs van huis uit Arabischstalige student die voor alle vakken buiten het zijne tussen de 14 en de 19 haalde, vriendelijk hebben aangeraden om misschien beter “een praktische richting te gaan volgen, een VDAB-opleiding bijvoorbeeld.” Een andere allochtone student (die overigens beëdigd tolk is) zou hij hebben toevertrouwd dat universitaire studies meer iets voor Vlaamse studenten is: “In de Vlaamse scholen worden studenten voorbereid om te slagen in hogere studies.” Een oud-studente die eind jaren negentig les volgde bij Van Mol kreeg van hem te horen: “Hoe kan iemand die zo’n Nederlands spreekt ooit vertaler worden?” De vrouw is hier opgegroeid en spreekt perfect Nederlands.

REKENFOUW

Ten slotte — al is dat niet het einde van de klachtenlijst — doken in het verleden, tot de laatste examenperiode, problemen op met examencijfers. Studenten die als eerste of tweede moedertaal Arabisch spreken, scoren onverklaarbaar laag op het onderdeel taalbeheersing en omgekeerd getuigen studenten die altijd 18 haalden dat ze dat cijfer zelfs kregen als ze volstrekt niets hadden gestudeerd. “Eén keer had ik een 16,” verklaart zo’n student die voor de rest altijd een 18 had gehaald, “maar toen ik professor Van Mol vroeg hoe dat kwam, wijzigde hij die 16 zonder bijkomende uitleg in een 18.”

Frappant zijn de gevallen waarbij studen-

ten in het eerste semester een goed cijfer hadden, bijvoorbeeld 16, en dan als totaalcijfer in juni bijvoorbeeld een 3 haalden. De aparte quotering voor het tweede semester werd niet vermeld, maar rekening houdend met het feit dat het eerste semester voor 8 van de 20 punten meetelde, moet dat cijfer negatief zijn geweest, wat niet reglementair is. Meerdere studenten hadden te maken met hetzelfde probleem en dienden klacht in. De punten werden rechtgezet en de eerste quotering werd geweten aan “een rekenfout”.

De lijst van voorbeelden is lang, maar wat de allochtone (oud-)studenten die we hoorden het zwaarst viel, was dat ze zo gedemotiveerd werden door professor Van Mol en dat hun zelfvertrouwen een stevige knauw kreeg. Velen haakten af. De studenten die bleven, getuigen van een zeer moeilijke en aanslepende periode. Iemand uit het Midden-Oosten — die zijn diploma pas kreeg na een ontvankelijk verklaarde klacht tegen een examenresultaat — zegt zelfs ronduit gedisillustioneerd uit het Vlaamse hoger onderwijs te komen: “Dat zo iets kan in Irak of Iran, tot daaraan toe, maar toch niet in West-Europa?”

De aanklachten zijn ernstig, maar ook zo vaak bevestigd dat de kaarten er voor professor Van Mol wel erg slecht uitzien. Zo verwoordt oud-decaan van de faculteit Letteren en huidig onderwijscoördinator Ludo Melis het: “Als de klachten berusten op feiten — en er zijn weinig redenen om aan te nemen dat dat niet zo zou zijn — dan hoort er op korte termijn een ernstige verbetering te komen.” Ook de huidige decaan, professor Luk Draye, spreekt over “een groot probleem voor de hele universiteit, tenminste als deze klachten bevestigd worden.” Op de concrete inhoud van de beschuldigingen wenst hij niet in te gaan, maar hij vindt ze wel ernstig.

FRANS

De kritieken op het taalonderricht van Mark Van Mol zijn ook al in de visitatierapporten van Oosterse Studies terug te vinden, zowel in het eerste (1997) als het meest recente (2005), dat de aanleiding was voor de niet-accreditatie van de opleiding. Daarin lezen we onder andere: “Er bestaat veel aandacht voor taalverwerving en voor het vertalen van teksten, maar er is behoefte aan meer gesproken taalonderwijs.” Dat is een herhaling van de kritiek van 1997, waar er sprake is van “onvoldoende aandacht voor het gesproken modern Arabisch” en van “een onvoldoende

taaluitdieping.” Aan de kritiek werd met een hernieuwd programma en het aanwerven van een *native speaker* en een nieuwe taaldocent de laatste jaren zeker gevolg gegeven — de studenten en professoren merken dat de kennis van het Arabisch er met rasse schreden op vooruit gaat, omdat er nu, in tegenstelling tot vroeger, in het Arabisch wordt lesgegeven — maar de colleges van professor Van Mol blijven een probleem. “Je merkt wel dat hij op een andere manier wil doceren, maar het lukt hem niet,” aldus een student. Overigens geven vele studenten te kennen dat hun kennis van de taal zelfs na vier jaar MSA nog steeds ondermaats is. Ter illustratie: toen een groep studenten uit de tweede licentie in de lesvrije week op eigen initiatief naar Egypte ging, kon enkel een student wiens tweede moedertaal het Arabisch is vlot communiceren met de plaatselijke bevolking. De andere studenten spraken Frans. Een krant lezen of het nieuws volgen in het Arabisch is na vier jaar Van Mol nog altijd niet vanzelfsprekend. Overigens wordt het onderdeel literatuur bij MSA enkel beoordeeld op kennis van de woordenschat. De studenten krijgen bij de literaire teksten die ze lezen zelden uitleg over de context, periode of het genre — zelfs de auteur wordt niet altijd meegedeeld.

Naar aanleiding van het jongste visitatierapport werd de onderwijsopdracht van professor Van Mol teruggeschroefd van alle vier de jaren naar de eerste drie semesters van de opleiding. Vanaf dit jaar geeft hij dus enkel nog les aan eerste- en tweedejaars.

ENTHOUSIASME

De problemen met professor Van Mol zoals hier aangekaart zijn ernstig. Toch is iedereen die de opleiding Arabistiek en Islamkunde van nabij kent ervan overtuigd dat het met de opleiding als geheel de goede kant opgaat. Het optimisme voor het halen van de accreditatie binnen drie jaar, is alomtegenwoordig. Decaan Draye: “We gaan het verbeteringsplan tot op de letter uitvoeren. Ik ben ervan overtuigd dat we kunnen slagen als we de laatste problemen die op een oplossing wachten, uit de weg kunnen ruimen.” Onderwijscoördinator Melis voegt daaraan toe dat hij een reële hoop heeft op een “ploeg arabisten met kwaliteit en enthousiasme. Docenten die respect hebben voor de studenten en hen alle kansen geven. Iedereen die zich engageert, moet in diezelfde geest willen werken. De kwaliteit van deze opleiding zal de komende jaren dan alleen maar toenemen.”

Cursusprijzen: de cijfers

Volgens de meesten verkocht professor Van Mol zijn cursussen aan een té hoge prijs. “Het cursusmateriaal is eigen werk en ik zag dat als auteursrechten,” reageert de professor zelf. “Het geld werd gebruikt om nieuwe projecten te ontwikkelen voor de verbetering van het onderwijs.” Over dat laatste kunnen we moeilijk oordelen, maar over de prijzen zelf is wel cijfermateriaal ter beschikking. Dit is de weergave van de cursusprijzen van vorig academiejaar en een berekening van de reële kostprijs van het materiaal, gebaseerd op de gangbare marktprijzen. De prijzen behelzen gekopieerde cursussen (verschillende delen) en verscheidene audiocassettes.

Eerste bachelor:

Vraagprijs van Van Mol: € 110

Kostprijs: € 45,05

Verskil: € 64,95

Tweede bachelor:

Vraagprijs: € 75

Kostprijs: € 19,06

Verskil: € 55,94

Derde bachelor:

Vraagprijs: € 68

Kostprijs: € 13,58

Verskil: € 54,42

Tweede licentie:

Vraagprijs: € 60

Kostprijs: € 10,45

Verskil: € 49,55

Aangezien deze prijzen per student tellen, dient men voor de totale som geld die Van Mol belastingvrij verwierf de verschillen te vermenigvuldigen met het aantal studenten in de verschillende jaren. Hierbij moet worden vermeld dat niet enkel arabisten (in spe) de lessen Modern Standaardarabisch (MSA) volgden, maar ook studenten Egyptologie in het eerste jaar verplicht een semester MSA krijgen voorgeschoteld. Ook bissers kopen de cursussen vaak opnieuw, omdat de cursustekst van jaar tot jaar wordt aangepast.

Hoe de prijzen doorheen de jaren geëvolueerd zijn, is onduidelijk, maar wel doen klachten erover al jarenlang de ronde. Een totaalbedrag noemen, is dan ook moeilijk, al loopt de totale winst in elk geval in de tienduizenden euro's. Professor Van Mol doceert al 17 jaar Arabisch.

Zelf de cursusteksten of cassettes kopiëren was niet toegestaan.

Vrije Tribune

Beheerders en beheerden van diversiteit

Diversiteit is hot. De openingstoespraak van rector Vervenne liegt er niet om. Gelijke kansen en diversiteit lijken echter wel veroordeeld te zijn om te leven in een discursive realiteit. Dit betekent simpelweg het volgende: er wordt gepraat over diversiteit. Net zoals er gepraat wordt over de voetbal, over de nieuwe aflevering van Lost en over de rest van de spektakelmaatschappij. Tegelijkertijd weten we dat de ‘realiteit’ van voetbal of van Lost weinig verandert door dit gepraat. Tot zover is het duidelijk.

Er wordt niet alleen gepraat op straat, in de opiniestukken van kranten, maar ook tijdens de colleges. We zijn aan de Alma Mater sinds een jaar zelfs een postgraduaat opleiding rijker die zijn naam niet gestolen heeft: ‘Diversiteitsmanagement’. Het zal managers, beheerders, creëren die diversiteit in goede banen zullen lijden. Nochtans wist een denker als Michel Foucault niets van deze opleiding toen hij lang geleden stelde dat er ‘veel gepraat wordt over de Andere, maar niet met de Andere’. Gelijk heeft hij wel gehad. Wie immers 1800 € inschrijvingsgeld kan betalen — en dit voor slechts 21 studiepunten — is niet de Andere die we zo graag willen zien participeren in

het hoger onderwijs, maar wél diegene die de Andere zal moeten managen, zijn Anderszijn beheren. De diversiteitsmanager zal genieten van de wetenschappelijke kennis over de Andere en hij zal beslissen wat de Andere zal moeten doen, wil hij integreren, participeren, zich aanpassen, etc. Kennis is macht en die kennis is asymmetrisch verdeeld. Hetzelfde geldt voor het recht om legitiem te spreken over de Andere.

Er zijn drempels op verschillende niveaus die de toegang tot kennis (en macht) kunnen beperken. De meest doorzichtige zijn de financiële drempels. Hierover zal ongetwijfeld gepraat worden tijdens de colleges van deze interessante postgraduaat-opleiding. Alleen is het gepraat zonder reflectie vrijwel nutteloos. Reflectie verschilt van gepraat omdat reflectie een consequente, daadwerkelijke vertaling is van het gepraat. Kortom: geen diversiteit noch gelijke kansen met 1800 EUR inschrijvingsgeld voor 21 studiepunten. Naast het ‘gepraat’ en de ‘reflectie’ is er ook een derde optie mogelijk: het zwijgen. Maar het hoger onderwijs zal daarmee nagenoeg niet ‘veranderen’.

Orhan Agirdag

www.veto.be/forum

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven
K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oxle Markt 13
BE-3000 Leuven
t+ 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op woensdagen van 10-12u, en van 14-16u

(advertentie)

“Een spons wring je maar één keer uit”

Wie een leidinggevende functie heeft bij de K.U.Leuven kan niet tegelijkertijd een uitvoerend politiek mandaat uitoefenen. Dat heeft de Academische Raad (AR) vorige week beslist. “Er zijn grenzen aan wat iemand kan doen op een dag,” klinkt het bij de decanen. Uitzonderingen worden na advies toegestaan.

Maarten Goethals

Hoewel de nota enkel nog de Raad van Bestuur (RvB) moet passeren voor ze van kracht is, ligt de inhoud zo goed als vast. De AR besliste dat er een ‘principiële onverenigbaarheid’ bestaat tussen een beleidsfunctie bij de universiteit en een uitvoerend politiek mandaat. “Aan de universiteit zijn er een aantal duidelijke beleidsfuncties die per definitie onverenigbaar zijn met het mandaat van burgemeester, schepenen, OCMW-voorzitter of lid van een deputatie of een regering”, zegt Freddy Jochmans, directeur-generaal van het rectoraat en auteur van de nota. Het gaat om leden van het Gemeenschappelijke Bureau (GeBu), van groepsbesturen en de departementsvoorzitters.

Toch kunnen uitzonderingen mits ‘vol-

doende motivering’ worden toegestaan door de RvB nadat die het advies heeft ingewonnen bij het betrokken faculteits- of departementbestuur en groepsbestuur. “We gaan ervan uit dat men in principe beide mandaten niet kan combineren. Wie denkt dat wél te kunnen, vraagt zelf om een gemotiveerde uitzondering. In dat geval gaat het om een weldoordachte keuze”, aldus Jochmans.

Het advies houdt tegelijkertijd rekening met de beschikbaarheid van de bestuurder en de politieke neutraliteit die hij in zijn K.U.Leuven bestuursfunctie in acht neemt. “Zo is er een verschil in beschikbaarheid tussen iemand die schepen wordt in Loderen of iemand die burgemeester wordt van Leuven,” verduidelijkt de directeur-generaal. Bij het opstellen van het advies zijn ook studenten betrokken.

De K.U.Leuven is nu de eerste universiteit in Vlaanderen die een dergelijke regel inschrijft in zijn reglementen. “Wegens decretale onduidelijkheden voorzag het reglement van de K.U.Leuven niets omtrent de combinatie van ambten. Alle gevallen in het verleden moesten ad hoc behandeld worden. Dat lukte weliswaar perfect, maar nu hebben we een lijn getrokken. We hebben de procedure geformaliseerd en het is nu duidelijk geworden dat het accent ligt op

de taak binnen de universiteit.” aldus Paul Van Orshoven, decaan van de faculteit Rechtswetenschappen.

GRENZEN

Als decaan van de faculteit Letteren is Luc Draye ook schepen in Herent. Momenteel is hij de enige beleidsmaker van de universiteit die ook nog een politiek mandaat uitoefent. Draye: “Het is een evenwichtige nota, omdat je als bestuurder van de instelling om de uitzondering moet vragen. De nota sluit een politieke inzet op lokaal niveau niet uit. Dat is een goede zaak.” Voor Van Orshoven, zelf in het verleden gemeenteraadslid en fractievoorzitter van de CD&V in Hoeilaert, ligt de regelgeving voor de hand. “Er zijn grenzen aan wat iemand kan doen op vierentwintig uur. Een spons kan je maar één keer uitwringen.” Volgens Van Orshoven versterkt de regel de geloofwaardigheid van de universiteit.

SCHATTEN VAN DE K.U.LEUVEN (2): STRAALMOTOREN

Paradepaardje in wording

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweewekelijks schotelen we jullie hier een staaltje van voor. Deze week arriveerden we bij het Thermotechnisch instituut in Heverlee.

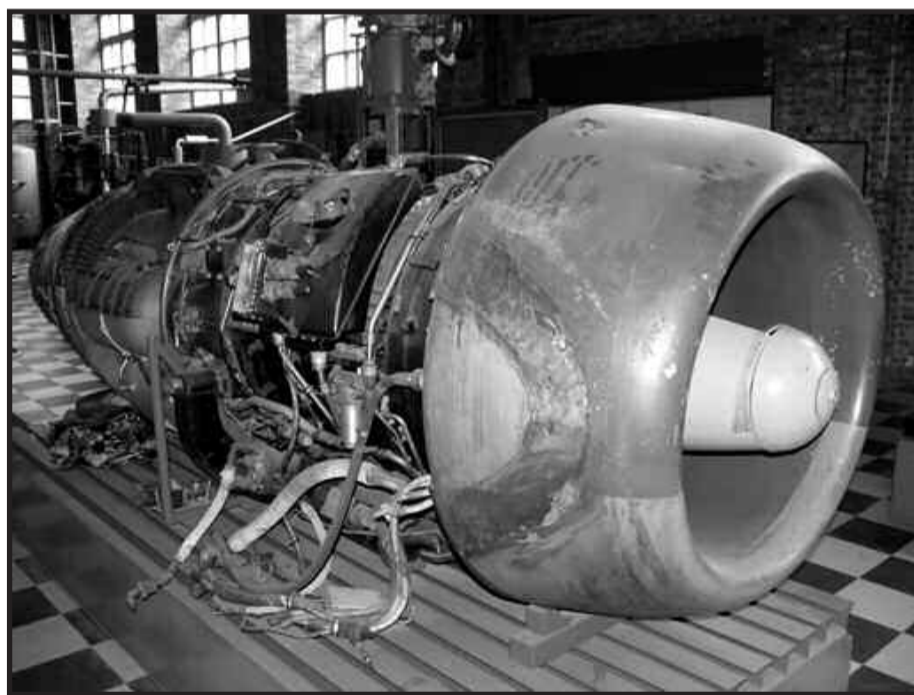
Anneleen Rummens & Wannes Van Herck

Het Thermotechnisch Instituut werd in 1931 opgericht met de hulp van de kapitaalcrachtige alumnivereniging van de ingenieurs. Het bezit een aantal straalmotoren en stoommachines voornamelijk uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Hoewel het lange tijd als de ‘parel van de werktuigkunde’ heeft gediend, was het instituut al een tijdje aan vernieuwing toe. De K.U.Leuven deed daarom in 2005 een investering van anderhalf miljoen euro om het instituut op te waarderen.

Wanneer we een kijkje gaan nemen, zijn de werken nog volop aan de gang. Dat neemt niet weg dat we meteen onder de indruk zijn van de prachtige en soms gigantische machines en motoren.

Vele stukken wachten, al dan niet verborgen onder doeken, op een nieuwe plaats in het instituut. Hiernaast ook het pronkstuk van de collectie: de Rolls Royce 8. Het gaat om een straalmotor waarvan de straalpijp door de muur gaat. Aan de buitenkant bevindt zich een put gevuld met water. Wanneer de motor in werking wordt gezet, worden de toeschouwers verrast door een water- en stoomspektakel van jewelste. Professor Eric Van Den Bulck, die ons de rondleiding gaf, vindt deze motor zeer spectaculair: “Nadat de proef is afgelopen, ontstaat er stevast een spontane ontlading. Niet te verwonderen, als je bedenkt dat de hete lucht met enkele honderden kilometers per uur in de waterput wordt gevuurd.”

Een ander ‘monster’ van de partij is een stoommachine die al sinds het prille begin in het instituut staat. Naar aanleiding van evenementen met buitenlandse gasten van

(foto Wim Driessens)

de universiteit of de stad Leuven, of bijvoorbeeld tijdens een open bedrijvendag, wordt deze nog eens in werking gesteld. Zo'n evenement is trouwens een win-win situatie, want opdat de machine niet zou degraderen, is een regelmatige opstarting noodzakelijk.

GEVAARTE

Niet alle gevaartes in het instituut werken nog. Sommige in onbruik geraakte machines duiken vandaag op in een modern jasje. De heteluchtmachine is bijvoorbeeld zo'n geüpdate installatie die in onze contreien nog niet beschikbaar is. Maar het wordt in het Verenigd Koninkrijk al gebruikt om een volledig huis van elektriciteit en warmte te voorzien. In feite kan je hier een aantal beginselen van de technocratie bezichtigen: prille ontwikkelingen die tot onze hedendaagse welvaart hebben geleid.

Wat daarnaast in onze moderne tijd

ook van belang is, zijn alternatieve energiebronnen. Net zoals die nodig waren begin 20ste eeuw omdat er toen maar weinig soorten fossiele brandstoffen ter beschikking waren, zijn deze opnieuw hot topic. “De problematiek van toen zie je nu terugkeren, maar om verschillende redenen. Dat is het mooie aan de hele zaak,” aldus Van Den Bulck.

Het einde van de werken is voorzien tegen oktober van volgend jaar. Als het Thermotechnisch Instituut tegen die tijd nog eens minstens 150.000 euro kan verzamelen bij bevriende bedrijven zoals Electrabel, wordt het zeker opnieuw één van Leuven's vele paradepaardjes.

Taxi's Rudy

Geschift!

Is Veto geschift? Is het niet totaal onaanvaardbaar dat een prof, met naam en toenaam nota bene, in de gazet wordt gezet! Om hem te beschuldigen!

Wel ja: het is niet prettig om iemand persoonlijk aan te vallen. Zeker niet als die iemand een professor is en degenen die met de vinger wijzen studenten zijn. Al helemaal niet als het gaat om een professor uit een opleiding die het de laatste tijd zo te verduren heeft gehad in de media. Een opleiding die bovendien nog nooit zo relevant en van maatschappelijk belang is geweest als vandaag.

En toch kunnen we niet anders dan het artikel ‘De Mol van arabistiek’ publiceren. Meer zelfs: net omdat de opleiding Arabistiek en Islamkunde maatschappelijk zo gevoelig ligt, voelen we ons verplicht dit verhaal te brengen. Want in een opleiding die kritische mensen en bekwame specialisten moet grootbrengen met een ruime kijk op brandend actuele thema's, hoort geen professor thuis die zelf een verwrongen kijk op de wereld heeft. Iemand die toekomstige arabisten vertelt dat studeren eerder iets is voor Vlaamse studenten. Iemand die niet over de nodige competenties blijkt te beschikken om op academisch niveau les te geven — en erger: die zich niet blijkt te kunnen of te willen aanpassen aan een evoluerend onderwijssysteem.

DUMPEN

Maar eigenlijk is dat nog niet de grote schande. We kunnen het de man zelf amper kwalijk nemen: al jaren handelt hij zoals hij doet en kan hij dat blijven doen. Akkoord, zijn onderwijsopdracht is met meer dan de helft teruggedrongen, maar een sluitende oplossing is dat niet. Het tragische aan deze zaak is dat ze al zo lang aansleept. Als de universiteit eerder de gepaste maatregelen had kunnen nemen, dan waren niet alleen generaties studenten beter afgeweest, maar zou professor Van Mol nu ook niet kop van jut zijn. Een oplossing in stilte is aan een logge instelling als de K.U.Leuven vaak de beste, maar even vaak lukt het gewoon niet.

Moeten we onze zwartepiet dan doorschuiven naar de universiteit, de faculteit, de bestuurders of de collega-professoren? Zelfs dat niet: ook zij zijn met handen en voeten gebonden aan een systeem dat zijn doel stilaan voorbijschiet. In een nog niet zo lang verleden waren professoren onaantastbaar. Naarmate de studenten mondiger werden, werd het statuut van de proffen (ZAP-statuut) meer hermetisch. Tot we op het punt zijn aanbeldand waar je als prof — zoals Veto in mei dit jaar al kapittelde — “bijna een moord moet plegen om te worden buitengegoid.” Professoren geven het onder vier ogen vaak zelf toe: ze zijn overbeschermd. Maar wie doet er iets aan? Verworven rechten — dat geldt zowel voor studenten als docenten — zijn altijd moeilijk om terug af te geven.

Begrijp me niet verkeerd: het zou van weinig verantwoordelijkheid getuigen als een prof bij het minste of geringste eruit kon worden gebojourned, of dat de ‘instelling’ (die verre, onpersoonlijke tanker) naar believen personeel zou kunnen dumpen. Dat er beschermingsmechanismen zijn voor werknemers, of ze nu auto's assembleren dan wel Chinees doceren, is een basisrecht, een evidentie. Maar als het vijf jaar duurt vooraleer een prof die geen strafrechtelijke maar toch ronduit onaanvaardbare fouten maakt, wordt aangepakt, dan is er iets mis. Dan wordt de universiteit een onhandelbare instelling die zichzelf ongeloofwaardig maakt.

Kortom: de procedures moeten korter, het ZAP-statuut moet worden herschreven en toestanden als die van Arabistiek zullen worden vermeden. Wie durft het debat aan?

Simon Horsten

Dit is een opiniestuk en weerspiegelt dus niet per definitie de mening van Veto, al is ook het tegendeel niet gezegd

De efficiënte revolutie

Afgelopen week kreeg de Amerikaanse hoogleraar Thomas Ulen een eredoctoraat op gezamenlijke voordracht van de Faculteiten Rechtsgeleerdheid en (Toegepaste) Economische Wetenschappen. Ulen staat wereldwijd bekend als 'bruggenbouwer' tussen Recht en Economie. Een gesprek over onrecht, efficiëntie, morele dilemma's en Chinezen.

Joos Roets

Ondanks z'n overvolle agenda, begint Thomas Ulen het interview met: "Ask as many questions as you want!" Deze man houdt duidelijk van studenten. Ook Leuven kan zijn goedkeuring wegdragen. Na verschillende bezoeken aan onze Alma Mater, kent hij alle Leuvense straten uit het hoofd en is het zijn ambitie — zo verzekert hij ons — om zich hier ooit te vestigen als taxichauffeur. Maar dat moet wachten tot zijn pensioen. Voorlopig houdt hij zich nog bezig met *Law and Economics*.

Veto: In juridische en economische middens heeft iedereen de mond vol van *Law and Economics*. Hoe zou u het concept uitleggen aan een leek?

Thomas Ulen «*Law and Economics* is een discipline die economische principes tracht toe te passen op juridische vraagstukken — bijvoorbeeld: "Waarom moet de uitvoering van een contract kunnen worden afgedwongen?" Het is daarbij een uitdaging om niet enkel vernieuwende vragen te formuleren, maar ook om nieuwe methoden te vinden die de zoektocht naar een antwoord vergemakkelijken. Het meest baanbrekende aspect van *Law and Economics* is de focus op empirische technieken. Eigenaardig genoeg heeft het Recht zich tot op heden nooit echt bekommerd om empirische studie, ondanks z'n obsessie om de realiteit te beheersen. Maar hoe kunnen we het Recht verbeteren als we niet precies weten wat er gaande is?»

DIENSTMAAGD

Veto: Wat is het uiteindelijke doel van *Law and Economics*: de beleidsmakers een spiegel voorhouden of een stap verder gaan en concrete aanbevelingen doen?

Ulen «Beide aspecten — de positieve en de normatieve benadering — zijn erg waardevol. Eén van de zaken die het vroege rechtseconomische denken kenmerkte, was de vaststelling dat de traditionele filosofische benadering van het Recht — gewapend met concepten als 'rechtvaardigheid' — in vele situaties tekortschoot en onmachtig was om heldere beleidscriteria af te bakenen. 'Efficiëntie' werd daarop binnengehaald als de ultieme en enige richtlijn. Ik denk dat tegenwoordig niemand van de *Law and Economics*-school die absolute visie nog aanhangt. 'Efficiëntie' geldt nog steeds als een belangrijk rechtscriterium, maar ze heeft haar plaats als 'doel op zich' moeten afstaan aan hogere waarden. *Law and Economics* is een dienstmaagd geworden die helpt om filosofisch, moreel en religieus geïnspireerde idealen efficiënter te verwezenlijken.»

Veto: Vertoont de economische analyse van het Recht gelijkenissen met het utilitarisme?

Ulen «Er bestaat een duidelijke relatie tussen die twee velden. Verschillende van mijn collega's zijn eerste klas filosofen en voor hen is utilitarisme een 'vies woord'. Het geloof dat resultaten van handelingen doorslaggevend zijn om die handelingen op hun juistheid te beoordelen, is onder filosofen in diskrediet geraakt. Desalniettemin ben ik ervan overtuigd dat resultaten van handelingen, indien niet dispositief, dan toch minstens belangrijk zijn als men handelingen analyseert. Een dergelijke pragmatische visie vormt de kern van de economie. Zowel economen als juristen beseffen dat.»

Veto: Een collega van u, de beroemde rechtseconoom Richard Posner, ging zelfs zo ver dat hij folteren gerechtvaardigd achtte om een "ticking bomb

scenario" af te wenden.

Ulen «Er bestaan enkele fundamentele rechten, universele tijdloze principes die aan de basis liggen van onze moraliteit. Dit neemt echter niet weg dat onze wereld een lelijke plaats kan zijn en dat we, hoe wonderlijk onze principes ook mogen zijn, soms compromissen moeten maken. Stel dat er ergens in Brussel een atoombom verborgen ligt, en dat de persoon die tegenover me aan de ondervragingstafel zit, weet waar die bom is. Zou ik bereid zijn die man te martelen en zo een miljoen mensenlevens te redden? Natuurlijk hoop ik nooit in een dergelijke situatie verzeild te raken, en zulke dilemma's stellen zich niet in 99,9 % van de gevallen. Toch hoop ik dat ik in een dergelijk geval de moed zou hebben om de dader aan het spreken te krijgen — want eerlijk gezegd, het leven van één persoon is niets in vergelijking met dat van een miljoen mensen.»

Veto: Hoe bent u geïnteresseerd geraakt in de combinatie van Recht en Economie?

Ulen «Van opleiding ben ik econoom (afgestudeerd in Oxford, 1972; doctoraat in Stanford 1979, red.). Eerst had ik gepland Rechten te

lijke onrechtvaardigheden te corrigeren. Tevens was het me opgevallen hoe het recht kon worden aangewend om de samenleving te verbeteren en hoe de economie in dat proces inzicht kon geven in de mechanismen van ongelijkheid. De latere combinatie van *Law and Economics* leek zich al aan te dienen. Paradoxaal genoeg, toen de *Law and Economics*-school voor het eerst op het voorplan kwam, in de late jaren zeventig en vroege jaren tachtig, bevond deze intellectuele beweging zich ideologisch gezien aan de volledig andere kant van het spectrum. *Law and Economics* werd geassocieerd met economisch conservatisme, wat men in Europa 'neoliberalisme' noemt. De exponenten ervan stonden voor 'minder regulering', 'onbeperkte vrije markt' en dies meer. Het getuigt van de inherente kracht van het concept *Law and Economics* dat mensen van alle mogelijke politieke overtuigingen zich gaandeweg voor de economische analyse van het Recht zijn gaan interesseren en dat nu, vijftig jaar later, niemand *Law and Economics* nog associeert met een welbepaalde ideologie — naar mijn mening rondt een intellectuele revolutie.»

den met dit onderwerp. Tevens valt op te merken dat de regelgeving van de Europese Gemeenschap een sterke rechtseconomische inslag heeft — waarschijnlijk omdat de sleutelposities in de Europese Commissie overwegend worden ingenomen door economen.»

"Waarom zij, en ik niet?"

Veto: Als uitsmijter: Het handboek annex standaardwerk "*Law and Economics*" dat u samen met Robert Cooter publiceerde, wordt gebruikt door studenten in heel de wereld. Komt u uw geesteskind soms tegen in het straatbeeld?

Ulen «(glunderend) Dat is wel eens voorgevallen. Sta me toe de volgende kleine anekdote te vertellen. De eerste keer dat ik in China doceerde was in 1989. De *Ford Foundation* sponsoorde me om er in Shanghai een cursus te geven, en in het kielzog daarvan nam ik een honderdtal exemplaren mee van m'n *Law and Economics*-handboek, die ik er uitdeelde aan de studenten. In juni 1989 vond echter het Tiananmen drama plaats, moest ik — zoals

(foto Jelle Goossens)

studeren. Mijn vader was een advocaat die nooit veel vreugde had geput uit zijn beroepskeuze. Hij vertelde me dat de mensen die naar zijn praktijk kwamen zonder onderscheid ontredder of ongelukkig waren, en slechts zijn hulp inriepen om deze of gene onrechtvaardigheid recht te zetten. Kortom, hij ried me vierkant af om voor zulks deprimerend métier te kiezen. De reden waarom ik uiteindelijk Economie koos, volgde uit mijn verblijf in Korea (van 1968 tot 1970, red.) als lid van het Amerikaanse *peace corps*. Korea was in die tijd nog een zeer arm land en als jonge Amerikaan raakte ik geïntrigeerd door de bijtende vraag: "Waarom zij en niet ik?" — de eeuwige vraag naar de oorsprong van het onderscheid tussen arm en rijk. Later, toen ik als jong professor werkte in de *University of Illinois*, raakte ik vertrouwd met Richard Posners rechtseconomische werk, dat me bijzonder boeide. Zo belandde ik in het vakgebied van *Law and Economics*.»

Veto: Leefde in die tijd het gevoel dat "*Law and Economics*" een standpunt had in te nemen in het ideologische conflict tussen kapitalisme en socialisme?

Ulen «Ik groeide op in de jaren zestig en ik was, zoals vele mensen van mijn generatie, erg gretig om de voortdurende maatschappe-

ALLE CHINEZEN

Veto: U doceert in Amerika, maar u bent ook regelmatig te gast aan Europese universiteiten. Merkt u een verschil qua benadering in de rechtseconomische analyse?

Ulen «Zoals je weet bestaan er enkele grote verschillen tussen de rechtssystemen van de *common law*-landen en de *civil law*-landen (respectievelijk landen met een rechtssysteem gebaseerd op precedenten en op gecodificeerde wetten). Toch valt het op dat er geen gemakkelijk vaststelbare correlatie bestaat tussen de mate waarin verschillende landen *Law and Economics* hebben binnengehaald en hun achterliggende rechtssystemen. Het is waar dat Amerika en Canada — beiden *common law*-landen — het hartland vormen van de rechtseconomische analyse. Toch valt daarmee niet te verklaren waarom bijvoorbeeld Engeland — het *common law*-land bij uitstek — overwegend koel staat tegenover de materie en België — een *civil law*-land — ervoor storm loopt. Afgezien hiervan bestaat er wel een opmerkelijk onderscheid tussen Amerika en Europa: waar het in Amerika vooral de juristen en *law schools* zijn die zich levendig interesseren in *Law and Economics*, zijn het omgekeerd in Europa vooral de economen die zich bezighou-

alle buitenlandse academici — het land verlaten, en kwam er tijdelijk een 'muur' tussen China en de buitenwereld. Twee jaar later, in 1991, kreeg ik een brief van een chinese student aan wie ik destijds had gedoceerd. Tot mijn verbazing las ik: "Geachte professor Ulen, wij hebben de grote eer u te melden dat wij uw boek hebben vertaald in het Chinees en dat het onlangs gepubliceerd is bij de *Fudan University Press* (academische uitgeverij van Shanghai, red). Uw boek wordt nu gebruikt door studenten in heel China." Enerzijds was ik enorm verbaasd, en ook wel wat geamuseerd, door deze flagrante copyright schending. Anderzijds was ik trots en erg blij dat onze ideeën nu werden verspreid doorheen China, een markt van 1,2 miljard mensen. Het is sowieso leuk als een student op je af komt en zegt: "Ik heb genoten van uw boek, het was leerrijk." Al bij al is het me nog maar één keer overkomen dat ik me neer moest zetten om de boeken te signeren van wildenthousiaste studenten, éénmaal, in Duitsland (*melancholisch*). Heel eventjes voelde ik me een écht auteur.»

PRESES VS PRESES (5): ALFA VS WINA

“Preses zijn is one hell of a job”

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekst organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week mochten Aude Govaerts van Alfa (Archeologie) en Thijs d'Hollander van Wina (Wiskunde, Informatica en Natuurkunde) het glas klinken tijdens een twee uur durende blind date.

Ide Smets & Liesbeth Vandenbroucke

Veto: Ben je aangenaam verrast door je blind date?

Thijs & Aude: «Ja hoor!»

Thijs: «Ik was verwoed aan het zoeken wie het zou zijn. In de e-mail stond dat mijn date misschien op excursie ging deze week. Als informaticus ga je dat dan uitspitten, maar ik heb het toch moeten opgeven.»

Aude: «Ik heb gemerkt dat alle presessen van Letteren netjes op een rijtje gepasseerd zijn. Vorige keer was het Rudy van Historia en daarvoor Lander van Babylon.»

Thijs: «Ah, er zat dus toch een systeem in dat ik heb gemist (lacht).»

Veto: Een eerste vraagje: Citytrip of strandvakantie?

Aude: «Citytrip, ik ben niet zo voor strandvakanties. Ik lig meestal een half uur op het strand en daarna ben ik het meer dan beu.»

Thijs: «Ik ben ook geen mens om te liggen bakken.»

Aude: «Ik ben wel naar Turkije geweest, maar dat was om op te graven. We hebben dit jaar een gedeelte van het standbeeld van Hadrianus gevonden. Het was de vondst van de campagne en het is in de pers geweest. Dat is wel tof.»

Thijs: «Bij ons is er ook van tijd tot tijd een ontdekking, maar tegen dat er in wiskunde nog eens iets ontdekt wordt. Het zal nog wel een eeuw wachten worden.»

Aude: «Jij doet wiskunde?»

Thijs: «Ik doe informatica. Het ging allemaal goed tot vorig jaar. Mijn thesis is een beetje tegegevallen. Vandaar dat ik nu een thesisjaar doe én veel tijd heb om preses te zijn.»

Aude: «Ik probeer nog naar de les te gaan en toch overal te zijn. Soms valt dat wat tegen, aangezien we in derde bachelor Archeologie niet zoveel les hebben.»

Thijs: «Ja, ik moet ook niet meer op de campus zijn. Als ik daar dan toch ben om een bepaalde reden, vragen ze mij: “Oh Thijs, wat doe jij hier? En dan nog vlak voor de middag! Ben je al wakker?”»

FAKSCHIMMEL

Veto: Wat zijn de goede en slechte eigenschappen van de faculteit van jouw blind date?

Thijs: «Oei, Alfa? Ik zal eerst beginnen met de goede, om de sfeer positief te houden (lacht). De fakbar Letteren vind ik best gezellig, al moet ik wel toegeven dat ik er niet vaak kom. Het ligt niet echt in onze c  t  . De mindere kanten kan ik niet meteen opsommen. Jullie studies zijn niet echt mijn ding. Ik zou er wel geboeid naar luisteren, maar studeren zou tegenvallen.»

Aude: «Heel vreemd hoe de hersenen van mensen werken. Wiskunde gaat er bij mij echt niet in, maar als ik een cursus van 150 pagina's moet leren over geschiedenis of kunst, dan is dat niet zo'n probleem.»

Thijs: «Velen weten niet dat informatica een wiskundige wetenschap is. We kunnen dan ook met trots zeggen dat we het laagste slaagcijfer van Leuven hebben. Hoeveel weet ik niet precies, twintig of vijftwintig procent in het eerste jaar. In elk geval rampzalig.»

Aude: «Troost je, onze studentenaantallen gaan nog altijd naar beneden.»

Thijs: «Ah, bij ons gaan ze omhoog. Dit jaar zijn we gegaan voor de volle zeven meisjes.

Als er   n bij komt, maakt dat procentueel een enorm verschil. Als je van nul vertrekt, gaat het oneindig naar omhoog (lacht).»

Veto: Wat is jouw sterke kant en die van je blind date?

Thijs: «Mijn sterke kant, moeilijk om van jezelf te zeggen. Ik ben heel geëngageerd voor mijn kring. Je moet de kring graag zien om preses te zijn. Het is one hell of a job, maar ik doe alles nog steeds heel graag mee. Vanuit informaticaperspectief is jouw goede kant (kijkt naar Aude): je bent vrouwelijk! En je bent preses, zeer positief.»

Aude: «Soms denk ik dat er zo weinig men-

is. Helemaal op het einde van de avond hebben wij ook de 'Plan Simons' traditie. De fakbar sluit dan, en er is gratis drank. Dat is echt wel pas tegen acht, negen uur 's morgens.»

Veto: Omschrijf jouw kring en de kring van jouw blind date in vijf kernwoorden.

Aude: «Zal ik beginnen met jouw kring?»

Thijs: «Letteren, woorden: het is uw ding! Begin maar. Je mag met stereotypes afkomen, wij zijn dat gewoon.»

Aude: «Eerst en vooral wiskunde. En verder exacte wetenschappen natuurlijk.»

Thijs: «Dat vind ik een heel mooi woord. Dat is wat ons van de burgies onderscheidt. Wij

jaars, maar mijn strafste stoten heb ik uitgethaald op examens. Ik heb een categorie 'extentvakken'. Dat zijn vakken met een immens dikke cursus; niet dat daar dan zoveel in staat. Ik begin daar dan de avond voor het examen aan. Je kan diagonaal door een pagina gaan, en je kan diagonaal door een blok papier gaan. Dan gaat veel sneller.»

Aude: «Ben je dan geslaagd?»

Thijs: «Ja, maar ik moet er wel bijzeggen dat het openboek examens zijn. We moeten begrijpen en niet van buiten blokken.»

Aude: «Bij ons hebben openboek examens weinig zin. Wij hebben wel informatiekunde, al is dat eigenlijk leren werken met Excell (lacht). Niets om over naar huis te schrijven waarschijnlijk, maar ik kan dus wel draaitabellen maken!»

Thijs: «Je zou er van schrikken, maar de eerstejaars in informatica hebben ook zo'n vak. Dat is gewoon de basis.»

Aude: «Nu moet ik een straffe stoot vertellen. Hmm, ik herinner me veel dingen die niet voor publicatie vatbaar zijn. Ah, een memorabel doopmoment. Bij Alfa is een gedeelte van de doop overdag, waarbij je je moet verkleeden. Het thema was stripfiguren en ik was kabouter Plop. Onder lichte dwang ben ik toen op het immer drukke middaguur in alma 1 op een tafel geklommen, en heb ik een toespraak gegeven over 'Kabouters in het bos'.»

Thijs: «Ik kan mij er een levende voorstelling van maken. Bij ons verloopt het iets anders. Eerst moet je deelnemen aan de schachtenverkoop en dan pas kan je gedoopt worden. De verkoop was gisteren en dit jaar was het grappig. Er is een meisje bij de eerstejaars dat werkelijk de nagel aan mijn doodskist wordt. Ze ondermijnt mijn gezag volledig. Natuurlijk is dat niemand onopgemerkt voorbijgegaan. De schachtenmeester had er niets beter op gevonden haar zich te laten verkleeden in 'mezelf, Thijs d'Hollander'. Ik heb ze gisteren dan maar gekocht. Ze mag zich een week lang inleven in het presesleven.»

Veto: Je hebt haar niet meegebracht?

Thijs: «Ik heb het nog overwogen, maar ik kon haar toch niet direct confronteren met de harde kanten van het presesbestaan: de lastige vetojournalisten. Het arme kind.»

RUMBA

Veto: Kan een vrouw preses zijn?

Aude: «Nee hoor! Natuurlijk kan een vrouw preses zijn. Bij Letteren zijn we dit jaar met meer vrouwen dan mannen. Bij andere richtingen is dat iets minder.»

Thijs: «Onze preses was vorig jaar ook een vrouw. Noteer dat maar. Wina heeft een vrouwelijke preses gehad. Er zijn er nog enkelen geweest doorheen de 44 jaar. Waarom zou dat trouwens een verschil uitmaken?»

Aude: «Toch zijn er meer mannen. Waarschijnlijk omdat mannen net iets ambitieuzer zijn, meer geldingsdrang.»

Thijs: «Dat is natuurlijk wel het cliché, meer ambitie en er sneller voor gaan. Al wordt er door iedere kandidaat-preses wel eens getwijfeld. Je maakt een periode door waarbij er de hele tijd 'Preses, preses...' door je hoofd speelt. Ik kon vijf weken lang niet slapen, maar op een bepaald moment aanvaard je het. Blijkbaar ben ik geboren om te leven met de miserie van een preses (lacht). Ik ga dat nu eens een jaar op mij nemen.»

Aude: «Het is lang niet allemaal miserie.»

Thijs: «Zeker, zeker! Je leert andere kringen kennen.»

Aude: «Misschien moeten we maar eens een fuif samen organiseren? We hebben de Rumba al gereserveerd.»

Thijs: «Goed idee!»

Veto: Hebben jullie een leuke blind date gehad?

Aude: «Absoluut!»

Thijs: «Het was een aangename kennismaking met iemand van een andere wereld.»

Aude: «Voor herhaling vatbaar!»

sen zijn die beseffen wat ik doe en waar ik hele dagen mee bezig ben. Dan vraag ik mij af hoe het zou zijn om niets om handen te hebben.»

Veto: Wat zijn godcenties?

Thijs: «Op woensdag is het Winabar met het legendarische systeem van de godcenties. Het is een beetje een mysterie. Ze zijn ons recht-

“Jouw goede kant is dat je vrouwelijk bent”

streeks door God ingegeven. Om klokslag vier uur zoek je iets om op te schrijven, en dat komt dan terecht in het goddelijke bararchief. Het spreekt voor zich dat hoe meer godcenties je hebt, hoe roemrijker je bent binnen de Winabar.»

Aude: «Bij ons is de terminologie 'fakschimmels'.»

Thijs: «Ik denk niet dat dat daardoor komt (lacht)!»

Aude: «Er zijn mensen die zo vaak aan de muur kleven, dat iedereen wel weet wie het

doen aan exacte wetenschappen, en de burgies aan toegepaste wetenschappen. Toegepaste wetenschappen is iets heel vies. Geef mij maar een kleine vraag en een standaard antwoord.»

Aude: «Eén van de clichés is natuurlijk dat jullie nerds zijn. Sorry, dat moet er bij. Verder ook een gezonde interesse voor al wat natuurlijk is, noem het maar 'wetenschappelijke curiositeit'.»

Thijs: «Heel juist! En hoe zou je je eigen kring dan typeren?»

Aude: «In de eerste plaats gezellig. Het is een kring met veel cultureel geïnteresseerden. Af en toe wel eens een scheve bende. De dingen willen wel eens uit de hand lopen. Verder zijn we gemotiveerd en ook al vergeet men dat wel eens: wetenschappelijk. Weinigen beseffen dat archeologie meer is dan alleen piramides binnenbreken.»

Thijs: «Dat heb ik sinds vandaag ook door. Misschien kunnen we eens iets samendoen?»

Aude: «Een archeologische databank! Joe-hoe!»

Veto: Wat is de strafste stoot die je in je carrière al hebt uitgethaald?

Thijs: «Het is geen voorbeeld voor de eerste-

DE XII WERKEN VAN VETO: LIFTEND NAAR GENT

Boxes and kitsch

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Tweede Werk trok Veto vanuit Leuven al liftend op bedevaart naar Vlaanderen grootste studentenstad: Gent.

Kenji Verstappen

Donderdag 11 oktober, 14.27 uur. Na een fikse wandeling bevinden we ons een honderdtal meter voor de oprit van de E40-autosnelweg richting Brussel. Ons hart tikt als een tijdbom: dadelijk gaan we liften. Een papertje met de naam van onze bestemming, onopvallende kledij en een geveinsd zielig blikje zijn onze troeven.

Zo beginnen we, haast beschaamd, onze rechterduim in de lucht te steken. Eén auto passeert, twee auto's, tien, dertig. In een kort rokje hadden we vast meer succes. Na tien minuten hebben we dan toch prijs: een donkerblauwe Audi A4 mindert vaart. In de wagen zit een zakenman van middelbare leeftijd. Hij doet het raampje, dat aan de lege passagierszetel grenst, naar beneden en maant ons van achter zijn dikke brilglazen aan plaats te nemen in het voertuig. Goedgemutst doch allerminst van wantrouwen gespeend, nemen we voorin plaats.

STINKBRUG

Chauffeur Frank, woonachtig te Blanden, is verkoper bij een telecombedrijf. Thans is hij voor zaken op weg naar London — straks moet hij in Oostende de boot op. Frank vertelt dat hij vroeger zelf vaak met zijn duim naar de hemel wees. Op die manier geraakte hij vijfendertig jaar geleden samen met een vriend naar Barcelona. Wanneer Frank heden ten dage lifters langs de kant van de weg bemerkt, stopt hij steeds. De verkoper wijt de af-

name aan avonturiers onrechtstreeks aan de verrechtsing van de maatschappij. "Studenten zijn makke lammetjes geworden en ik heb de indruk dat ze enkel nog studeren om zo snel en zo veel mogelijk geld te verdienen. Waar is dat engagement van weleer naartoe?"

(foto Bram Vanoirbeek)

Ondertussen zijn we via de Stinkbrug Brussel al gepasseerd. De radio spuit melodietjes uit de vroege jaren zeventig. Het weinige verkeer en de flinke vaart van de vierwieler zorgen voor een voortvarende trip. Omdat één lift een beetje weinig is, verzoeken we Frank ons bij de eerstvolgende afrit achter te laten. Hij gehoorzaamt gedwee: ter hoogte van Aalst nemen we afscheid van de sympathieke man.

Het lijkt ons plezierig de rest van de reisweg aan boord van een vrachtwagen af te leggen. Daarom besluiten we onze strategie licht te wijzigen: wanneer er een auto passeert, la-

ten we onze duim slinks zakken. Vanaf nu tonen we enkel interesse in de mastodonten der transport.

Het aantal voorbijsnorrrende vrachtwagens kent slechts een geringe frequentie: we tellen er gemiddeld eentje om de vijf minuten.

Na een halfuur besluiten we nog drie camions af te wachten en ons daarna weer op personenauto's te concentreren. We hebben mazzel: de tweede camion in rij stopt. Zijn witte flanken herbergen in donkerblauwe hoofdletters "Czech Republic".

AFRIT 15

Een forse man van een jaar of vijfendertig met lang blond krullend haar en zwarte pet heet ons in primitief Engels — Tsjechisch? — welkom. We menen te begrijpen dat hij naar Brugge moet en dat we mogen instappen. We

klimmen in de cockpit. Het wijde uitzicht over de autosnelweg is adembenemend.

Voor de achteruitkijkspiegel fladdert een rood sjaaltje waarop in witte letters Petr geborduurd staat. Een fotootje van een vrouw en twee kleine meisjes op het dashboard trekt onze aandacht. We hengelen naar de identiteit van het voor eeuwig vastgelegde drietal. Of het nu Petr's vrouw en kinderen zijn, of zijn zus en nichtjes, wordt ons niet echt duidelijk. God, hoe gaan we die man straks in 's hemelsnaam uitleggen dat hij afrit Gent moet nemen? We voelen ons helemaal niet à l'aise, maar geven niet op. Nieuwsgierig polsen we naar de inhoud van de container. Ze blijkt boxes and kitsch te bevatten. Op die manier.

LAM GODS

Gent is ondertussen niet ver meer: een bord vermeldt acht kilometer. Groot is onze opluchting wanneer de Tsjech de truck rechtsaf stuurt ter hoogte van afrit 15. In plaats van ons hier af te zetten, voert hij de truck verder richting Gent. Tevergeefs trachten we de man duidelijk te maken dat hij zich die moeite mag besparen. Pas op de ring gehoorzaamt hij. Met een droge thank you nemen we afscheid van de trucker, om het laatste deel van onze queeste al wandelend voort te zetten.

Om 16.54 stipt bereiken we het Sint-Baafsplein. We besluiten als kers op de taart een glimp op te vangen van het beroemde Lam Gods. Het meesterwerk van de gebroeders Van Eyck is echter niet meer toegankelijk: we moeten het met een replica stellen. Doelloos dolen we nog even door het grote Gent, maar het eigenlijke doel van de reis — liften, on the road — is er niet meer bij. Half in een roes verkerend, slenteren we naar het station. We treinen naar Leuven en het is niet zondagavond. Alles is anders.

GELOOF VERZET BERGEN (2): IN GESPREK MET HET LEO XIII SEMINARIE

"Fundament voor engagement"

Deze rubriek belicht jongeren die er bewust voor kiezen om hun geloof ook als student actief te belijden. Iedere keer wordt er aandacht geschonken aan een andere student met een andere geloofs-overtuiging. Deze week bezochten we het Leo XIII seminarie, waar directeur Stijn Demaré ons hartelijk te woord stond.

Nele Bruynooghe & Liesbet Coolen

Terwijl het Leo XIII Seminarie in het verleden een onderwijscentrum voor priesters was, opent ze vandaag haar deuren voor een breder publiek. Er huizen een vijftal verschillende gemeenschappen, waaronder Tibériade, twee gemeenschappen van de Universitaire Parochie (UP), een jongenspeda en een gemeenschap van internationale studenten. Wat de zeventig bewoners verbindt, is in de eerste plaats hun engagement.

"Het katholiek geloof veronderstelt engagement"

Veto: Het Leo XIII Seminarie vraagt vanaf dit jaar aan de bewoners om zich te engageren. Wat houdt dat engagement precies in?

Stijn Demaré: «Naast het engagement van het samenleven, heeft iedere gemeenschap zo zijn eigen engagementen. Laat ik het voorbeeld van Tabor, een gemeenschap van UP, nemen. Daar is het niet de bedoeling om studenten een specifiek project op te dringen. De

student wordt de ruimte gegeven om zijn of haar engagement een persoonlijke invulling te geven. Zo zetten ze zich bijvoorbeeld in voor een sociale jeugdwerking als Amikejo, doen aan huiswerkbegeleiding of helpen bij het voorbereiden van een eucharistieviering.»

Veto: Is de keuze voor een geëngageerd studentenleven voldoende om je katholiek te noemen?

Stijn: «Dat is een zeer delicate vraag. Persoonlijk meen ik dat het katholieke geloof inderdaad engagement veronderstelt. Geloof is meer dan een woord, het is een daad. Als je altijd tegen je vriendin zegt dat je haar graag ziet, maar het niet toont, zal ze je ook niet geloven. Dat betekent uiteraard niet dat iedere vorm van engagement noodzakelijk katholiek is, maar mijn engagement is persoonlijk gegrond in de christelijke boodschap. Precies dat fundament maakt voor mij het verschil uit.»

APPEL

Veto: Heeft dit katholieke karakter dan nog steeds een aantrekkingskracht op de moderne student?

Stijn: «Misvieringen hebben beslist een aantrekkingskracht, voor zover je gelooft dat er tijdens de viering 'iets' gebeurt. Dit betekent natuurlijk niet dat er een mirakel plaatsvindt. Het is eerder de dynamiek van het samenzijn, de zeggingskracht van het christelijke verhaal dat een blijvend appel doet. Als dit aspect van de geloofsbeleving echter afwezig is, verliest de mis haar kracht voor de student.»

«Om die reden houden we voornamelijk vast aan de structuur van de eucharistie. Concreet wil dit zeggen dat de communie niet ontbreekt en er steeds een vastgelegde lezing

is. De keuze uit bijbelteksten kan wel variëren, maar de bron blijft de Bijbel. Ik besef evenwel dat het belangrijk is dat de thematiek niet van de leefwereld van de student vreemdtd. De preek probeert daarom wel aan te sluiten bij de algemene actualiteit. Maar het is en blijft een moeilijke kwestie: hoe ver kan je gaan in de aanpassing van een misviering zonder dat de inhoud en het oorspronkelijke karakter verloren gaan?»

«Een ander voorbeeld zijn abdijen of kloosters die nog steeds een aantrekkingskracht hebben. Zo ging één van onze studentengemeenschappen Tabor een tijdje geleden op weekend naar de abdij van Averbode, waar ze onder andere een viering bijwoonden, een rondleiding kregen, maar ook samen kookten, een bosspel en kennismakingsspelletjes speelden. Ik vind het belangrijk dat jongeren de sfeer van het klooster kunnen beleven, omdat de rust en orde die er heerst in het alledaagse leven vaak ontbreekt.»

DIALOOG

Veto: Treed jij als gelovige ook actief in dialoog met andere gelovigen of religieuze organisaties uit Leuven?

Stijn: «Hoewel de dialoog een groot theologisch probleem is, is de feitelijke dialoog heel belangrijk. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de interreligieuze viering die door UP wordt georganiseerd. Deze viering biedt de kans om andersgelovigen te ontmoeten. Ze gaat door in een kerk, maar is natuurlijk geen mis. Er wordt wel gezamenlijk gebeden, maar dan ieder tot zijn eigen god. De uiteindelijke boodschap is er één van verdraagzaamheid. Met

andere woorden: niemand stoort zich eraan dat zijn buur God anders aanroept.»

Veto: Hoe zie jij jezelf als gelovig persoon?

Stijn: «Het is moeilijk om binnen alle structuren je eigen weg te vinden en je geloof op authentieke wijze te belijden, zonder je te erge-

"We houden vast aan de structuur van de eucharistie"

ren aan vastgeroeste structuren. Dat neemt niet weg dat mijn geloof in het katholieke verhaal zeer ver gaat, maar ik heb het soms moeilijk met de idee van een persoonlijke God. Ik geloof dat er iets meer is, geen 'ietsisme', maar iets dat intrinsiek verbonden is met het evangelie. Ik geloof dat Jezus het verschil maakt. Het geeft me vertrouwen in de toekomst en fundeert mijn engagement. Maar ben ik katholiek? Ik vind het niet evident om deze vraag met zekerheid te beantwoorden. Ik voel me soms niet goed genoeg in mijn engagement en geloof om me echt katholiek te noemen. Ik typeer me daarom liever als een religieuze atheïst.»

De kapel in de Vesaliusstraat 2 is iedere dag open van 9u tot 17u voor wie wat rust en stilte zoekt. Iedere avond om 18.05 is er een Engelstalige mis. De interreligieuze viering gaat door op 24 oktober om 18u15 in de kerk van het Groot Begijnhof.

M

(foto's
Robin Broos)

MUSEUMSITE WORDT 'M' VAN MUSEUM LEUVEN

“Cultuurhuis moet stadsgrenzen overstijgen”

Eén grote werf, dat is er geworden van het oude stedelijke museum. Wie door de Vanderkelenstraat loopt, heeft er alvast door de kijkgaten een blik op kunnen werpen. 20 september 2009 (20/09-2009) moet de nieuwe site klaar zijn en daar hoort natuurlijk een nieuwe naam bij. Voortaan zal het complex gekend zijn als 'M' van Museum Leuven, volgens de bedenkers een “algemene, stijlvolle, internationale en vooral simpele keuze”.

Robin Broos

Binnen honderd weken wordt M geopend. M is niet alleen een nieuwe naam voor de nieuwe museumsite want het hele concept 'museum' werd herbekeken. Het complex huisvest naast oude en nieuwe kunst even-

eens een kinderatelier, boekenwinkel en café. Een bezoek hoeft dus niet in de eerste plaats van culturele aard te zijn. Bovendien zal M ook uitblinken in de uitzichten. Architect Stéphane Beel wil immers dat de bezoeker zich in een 'Leuvense' museum bevindt. “Zo komt de rijkdom van het patrimonium niet enkel tot uiting in de kunstwerken, maar ook in de uitzichten op de stad,” aldus Beel.

Het was Vlaams minister van Cultuur Bert Anciaux (spirit) die de naam kwam ont-hullen. Hij hoopt dat Leuven met de komst van dit nieuwe cultuurhuis de eigen stadsmuren overstijgt. Burgemeester Louis Tobback (sp.a) is er in ieder geval overtuigd in 2009 een ongezien museumconcept te kunnen openen voor Vlaanderen. Dat is in ieder geval ook de wens van het museum, dat het complex graag een internationaal karakter zou aanmeten. De geplande openingstentoonstelling in het najaar van 2009 rond de

15e eeuwse Vlaamse primitief Rogier van der Weyden is daar een voorbeeld van. Er worden bezoekers van over de hele wereld verwacht, maar er komen ook 120 werken uit Europese en Amerikaanse collecties in bruik-leen naar Leuven. Jan Van der Stockt, profes-sor kunstwetenschappen aan de K.U.Leuven, is curator van de tentoonstelling. Het is de bedoeling op regelmatige tijdstippen dergelijke toptentoonstellingen te organiseren.

KRUISBESTUIVING

De eigen collectie blijft een centrale rol spelen in de tentoonstellingsruimtes, maar Leuvense schepen van Cultuur Denise Vandevort (sp.a) wil ook de link met het heden-daagse Leuven niet uit het oog verliezen. Zo staan er samenwerkingen met hogescholen en de K.U.Leuven op stapel die een interes-sante kruisbestuiving tussen kunst en weten-

schap onder de aandacht moet brengen. Het diept hierdoor de eigenheid van Leuven als kenniscentrum uit. M zal eveneens een plat-form ontwikkelen voor jong artistiek talent. Hiervoor wordt ook uitgekeken naar student-en aan de Leuvense onderwijsinstellingen.

Aan de bouw van het complex hangt een prijskaartje van twintig miljoen euro. De Vlaamse gemeenschap draagt een vierde daarvan bij. M is bij benadering even groot als het SMAK in Gent en zal in totaal 13.500 vierkante meter omvatten. Het wordt hier-mee het grootste cultuurhuis van Leuven. De werken zijn net bovengronds gekomen en eind volgend jaar moet het gebouw wind-dicht zijn. De geplande opening in september 2009 lijkt voorlopig een haalbare kaart.

Meer info over de werken zelf en de werking van het museum op www.leuven.be/m

Middelpunt: politiek actieve studenten

Hij mag dan niet meer frequent deelnemen aan betogingen en vanop barricaden progressieve leuzen scanderen, de Leuvense student heeft zijn politieke interesse allerminst verloren. Op straat, in de aula en in fakbars wordt menig politiek debat gevoerd en een

bomvolle Pieter de Someraula bewees twee weken terug, bij het grote openingsdebat van het LVSV, dat de belangstelling in 's vaderlands regeringsbeleid nog steeds gewichtig is.

Sommige studenten wensen dat politie-

ke engagement te verzilveren door zich lid te maken of, erger nog, door zich in het bestuur te nestelen van politieke studentenverenigingen of een Leuvense jongerenfractie van een politieke partij. Hier worden allerlei activiteiten georganiseerd, gaande van cantussen on-

der Vlaamsgezinden over liberale lezingen en progressieve debatten tot christendemocratische gespreksavonden.

Laat ze op Hertoginnendal maar plat op de buik gaan, dit zijn de politici van morgen.

Jong VLD

De zeventwintigjarige Nico Vidal is de kersverse voorzitter van Jong VLD. Zoals dat gaat in de politiek leggen we deze 'man van en voor het volk' dan ook meteen het vuur aan de schenen

Veto: Welke richting wil jij uit als nieuwe voorzitter?

Nico Vidal: «Jong VLD lag een beetje op een zijspoor. De bedoeling is er nieuw leven in te blazen. De eerste activiteit zal bestaan uit een vergadering met alle leden. Zij geven op zo'n vergadering veel input en melden de problemen.»

«Daarnaast moeten we Leuven meer profileren als een studentenstad en niet alleen als een Bierstad. Hierbij vormt het studentenstemrecht een belangrijk punt.»

Veto: Wat is het profiel van jullie leden?

Nico: «We hebben zo'n twintig actieve leden. Een groot aantal is student of is het geweest. Vooral de afdeling van Politieke en Sociale Wetenschappen is goed vertegenwoordigd. De leden hebben vaak ook een nauwe band met het LVSV. Op dit ogenblik hebben wij nog te weinig vrouwen en alloctonen. Zij zijn dus steeds welkom.»

Veto: Wat moet er gebeuren met de fakbaroverlast?

Nico: «Wij vinden het vervelend dat alles in verband met de studenten wordt vergeleken met overlast. Overlast is ook een veel te groot woord. Iedereen maakt wel eens lawaai.»

«Als structurele maatregel zijn wij tegen een sluitingsuur. We zijn meer voorstander van een open dialoog tussen de studenten, de buurtbewoners en de stad. Daarom vra-

gen wij zeker niet meer politie. Maar indien nodig: liever politie dan een camera tegen de muur.»

«De Tiensestraat wordt bovendien wellicht autovrij. De opstoppingen door de studenten zullen dan geen last meer betekenen voor het doorgaande verkeer, alhoewel de bewoners het wel nog zullen voelen.»

Veto: U bent 'een man voor het volk', wordt de student nu voldoende gehoord in de gemeenteraad?

Nico: «De schepen bevoegd voor de studenten heeft een veel te klein budget, vind ik. Jongerenorganisaties zoals Jong VLD, Animo en anderen fungeren als spreekbuis in de gemeenteraad. Als er iets is, nemen zij contact op met onze personen.»

Veto: Is het moeilijk om als Jong VLD'er op een lijst terecht te komen?

Nico: «Het is moeilijk om op een nationale lijst terecht te komen. Er wordt voorrang gegeven aan de bekendere namen. Het is echter wel gelukt bij JongVLD'ster (Federatie Leuven) Patricia Ceysens (nu kersvers minister Economie, red.). De lijst van de gemeenteraad ligt wat gemakkelijker. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 werd er van Jong VLD helaas niemand verkozen.»

«De senioren (in Open VLD, red.) vormen onze mentors. Maar wij zijn een nieuwe generatie. Of de senioren hiervoor klaar zijn, dat weet ik echter niet.(lacht)»

Jong Groen!

In de Muntstraat, de plek van afspraak, staat een alternatief geklede student Politieke Wetenschappen te genieten van zijn vegetarische boterhammen. Sam Rijnders is de voorzitter van Jong Groen! Leuven.

Veto: Is er een uitgebreide werking van jong Groen! in Leuven?

Sam Rijnders: «De voorbije jaren hebben we een beetje stilgestaan. Sinds dit jaar komen we terug op gang. Zo is er nu vrijdag een heus voorzittersdebat naar aanleiding van de komende nationale voorzittersverkiezingen van Groen.»

«Leuven telt momenteel een tiental actieve leden. De interesse van mensen om in de politiek te gaan, is toch wel een pak minder dan vroeger. Nieuwe leden zoeken we meestal gewoon in onze vriendenkring, maar we zijn binnenkort ook van plan om aula's af te schuimen.»

Veto: Wat zijn jullie politieke doelen?

Sam: «Jong Groen! is het grondig oneens met het fietsbeleid, of beter gezegd het anti-fietsbeleid van de stad. Vooral Louis Tobback heeft dat op zijn geweten. Er zijn veel te weinig fietsenstallingen. Dat kan niet in een studentenstad. Bovendien houdt de politie een constante kloppijch op studenten die ergens de verkeerde richting inslaan of zonder fietslicht rijden. Boetes van 150 euro zijn veel te hoog. De agenten zijn hier echt schrijffraag. Kan Leuven geen voorbeeld nemen aan Gent waar de politie fietslichten verkoopt aan studenten die er één tekort komen? Moet het gebruik van de fiets niet juist aangemoedigd

worden? Het is het ecologische vervoersmiddel bij uitstek.

«We hebben een indirecte invloed op het bestuur van Leuven. Het stadsbestuur hanteert vaak onze ideeën, maar doet dan alsof het hun ideeën waren. Op die manier bereiken we ook onze politieke doeleinden, maar hoe? Dat is natuurlijk Tobback. De man is bijzonder grappig, maar zijn beleid laat te wensen over. Het is er eerder één voor bakstenen dan voor mensen!»

KERNENERGIE

Veto: In hoeverre zijn jullie betrokken bij de universiteit?

Sam: «We hebben geen rechtstreeks contact met de universiteit, maar veel van onze standpunten zijn toch belangrijk voor studenten. We komen dus wel voor hen op.»

Veto: Voelen jullie je verbonden met de standpunten van de K.U.Leuven? Denk aan het rapport van de commissie d'Haeselaar over kernenergie.

Sam: «Daar hebben we toen vele reacties op gekregen. Dat is logisch ook, want wat was dat voor een rapport? Het telde een tweehonderd pagina's, maar slechts drie ervan handelden over energiebesparing. We hebben toen geen actie ondernomen, omdat de verkiezingen in aantocht waren. De verkiezingscampagne voorbereiden, leek ons toen belangrijker, maar misschien hadden we wel iets moeten ondernemen.»

Naast de politieke studentenverenigingen hebben ook veel jongerenfracties van politieke partijen een afdeling in Leuven. Sommige onder hen bestaan voornamelijk uit studenten. Daardoor merkt men maar weinig verschil met de hiernaast besproken politieke studentenverenigingen. Andere fracties worden dan weer bevolkt door jongeren die in de regio wonen.

COMAC is de jongerenpartij van de PvdA en heeft een actieve afdeling in Leuven. COMAC-leden gaan vaker betogen en de ver-

eniging wekt de indruk meer aan te leunen bij een politieke studentenvereniging dan bij een jongerenfractie.

Jong VLD Leuven bestaat voornamelijk uit studenten en ex-studenten die onder meer ijveren voor een open dialoog tussen bewoners, studenten en de stad.

Jong Groen! kent een tiental leden in Leuven. De jongerenfractie is het vooral oneens met het anti-fietsbeleid van Louis Tobback. De partij hekelt bijvoorbeeld de hoge boetes die de burgervader de arme studenten oplegt voor dwaze overtredingen.

JONG-cd&v Leuven evalueert het beleid in de streek met een kritisch constructieve

blik. Ze trachten politieke issues in de kijker te zetten of organiseren gewoon aangename activiteiten om samen te zijn. *JONG-cd&v* gaat graag de dialoog aan met andere jongeren en jongerenbewegingen uit de streek.

De jongeren van *Animo Leuven* formuleren hun eigen kritische ideeën over politieke thema's, maar benadrukken dat ze regelmatig contact hebben met de sp.a.

Noch de jongeren van *Vlaams Belang* noch *Jong NV-A* noch *Jong Gezond Verstand* kennen een uitgesproken jongerenfractie in Leuven. Ook *Prego* ofte *Jong Spirit* handelt eerder op provinciaal niveau.

Colofon

Tekst: Ken Lambeets, Laurens Serneels, Liesbeth Vandenbroucke, Maarten Goethals en Ruben Bruynooghe

Foto: Christine Laureys, Kelly Van Rensbergen en Bram Vanoirbeek

Middelpunt: politiek actieve studenten

Studentenstad Leuven herbergt heel wat politieke studentenverenigingen, dat wil zeggen verenigingen met een politieke ideologie die enkel door studenten bevolkt worden.

De vereniging die het meeste leden telt, is het *Liberaal Vlaams Studentenverbond* (LVSU). Leden van het LVSU dragen het echte liberale gedachtegoed hoog in het vaandel en distantiëren zich van de liberale politieke partijen, die de liberale ideologie door talrijke concessies vaak oneer aandoen. Het openingsdebat van deze politieke studentenvereniging waarop diverse kopstukken opdraven, trekt ieder jaar massa's volk, getuige hiervan een overvolle Pieter de Somer-aula een paar weken terug. De blauwe maandagen, waarop heel wat bekende politiekers, professoren, en andere invloedrijke persoonlijkheden komen spreken, zijn zeer geliefde ontmoetingsplaatsen van geëngageerde studenten.

De *Christen Democratische Studenten*

(CDS) organiseren op regelmatige basis gespreksavonden, debatten en andere laagdrempelige maatschappelijk georiënteerde avonden. Deze maand komen niet alleen Geert Bourgeois en Mia Doornaert een lezing geven, maar staat er ook een kroegentocht op het programma. Vermeldenswaardig is dat CDS een volwaardig lid is van European Democrat Students (EDS), een overkoepelende organisatie van christen-democratische studentenverenigingen op het Europese continent.

De meest beruchte studentenvereniging vormt zonder twijfel de *Nationalistische Studentenvereniging* (NSV). Zij pretendeert de enige radicale Vlaams-nationalistische studentenvereniging te zijn en herbergt ook een kleine fractie in Leuven. Hun werking steunt op drie pijlers: actie, vorming en studentikositeit. Door het organiseren van vormingsavonden laten zij de leden kennismaken met de diepere achtergronden en standpunten van de Vlaamse Beweging. De nationalistische

student neemt actief deel aan acties en betogingen. Jaarlijks verzamelen zij al hun leden in een studentenstad voor een betoging tegen een actuele kwestie die botst met hun ideologie.

Iets minder radicaal, maar niet minder Vlaamsgezind, is het *Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond* (KVHV). Ook zij zijn vertegenwoordigd in Leuven. Zoals hun naam al laat uitschijnen, zijn de drie fundamenteën van het Verbond de christelijke waarden, een Vlaamse overtuiging en natuurlijk ook een studentikoze ingesteldheid.

De leden zijn te herkennen aan hun zwart-geel-blauwe lint en bordeaux studentenpet. Het zijn de KVHV'ers die tijdens de opening van het academiejaar de professorenstoet op staan te wachten en — in stilte — ijveren voor de onafhankelijkheid van Vlaanderen. KVHV publiceert tweemaandelijks "Ons Leven", het oudste studentenblad van Vlaanderen. Het is echter vooral met een andere publicatie waarmee de doorsnee

student in aanraking komt: de KVHV-codex.

De linkse tegenhanger van dit alles vormen de *Actief Linkse Studenten* (ALS). Zij zijn een politieke studentenorganisatie met een duidelijk anti-kapitalistisch studentenprogramma. Daarnaast worden er op regelmatige basis standpunten ingenomen omtrent racisme, fascisme, het milieu, het recht op werk, imperialisme en oorlog. Ook de leden van deze partij zijn vaak terug te vinden op betogingen en op tegenbetogingen, tot grote onvrede van het NSV. De ALS werken nauw samen met de *mouvement pour une Alternative Socialiste* (MAS) van de ULB.

CDS

Als voorzitter van de Christen-Democratische Studenten (CDS) is Olivier Elias zeer kritisch over zijn organisatie. "We nemen nauwelijks een positie in." Volgens de historicus en laatstejaars TEW is dat te wijten aan de vervlakking van de maatschappij. "Er is meer debat nodig", klinkt het als oplossing.

Olivier Elias: «De maatschappij vervlakt. Partijprogramma's sluiten nauw bij elkaar aan en iedereen vist in dezelfde centrumvijver. Dat uit zich ook in de politieke positie die CDS nauwelijks of niet inneemt. Onze jongerenpartij, maar ook algemeen de christen-democratie, heeft een vage ideologie. Willen we een verschil maken, dan moet er meer nagedacht worden. Er is debat nodig. Mensen hebben nood aan duidelijke posities en heldere standpunten. Dat is nu niet het geval.»

«Er zijn wel de natuurlijke breuklijnen met de andere politieke ideologieën. Wij vertrekken vanuit de christelijke waarden. Dat zijn adagio's van rechtvaardigheid en solidariteit. Het verschil met het socialisme is dat wij meer de hiërarchie en de diversiteit in de samenleving respecteren. Volgens de socialisten moet alles en iedereen gelijk zijn. Zij willen alle verschillen tussen de mensen wegwerken. En meer dan de liberalen staan wij voor het gezonde individu binnen een samenleving. Egoïsme door het individualisme kan voor ons niet.»

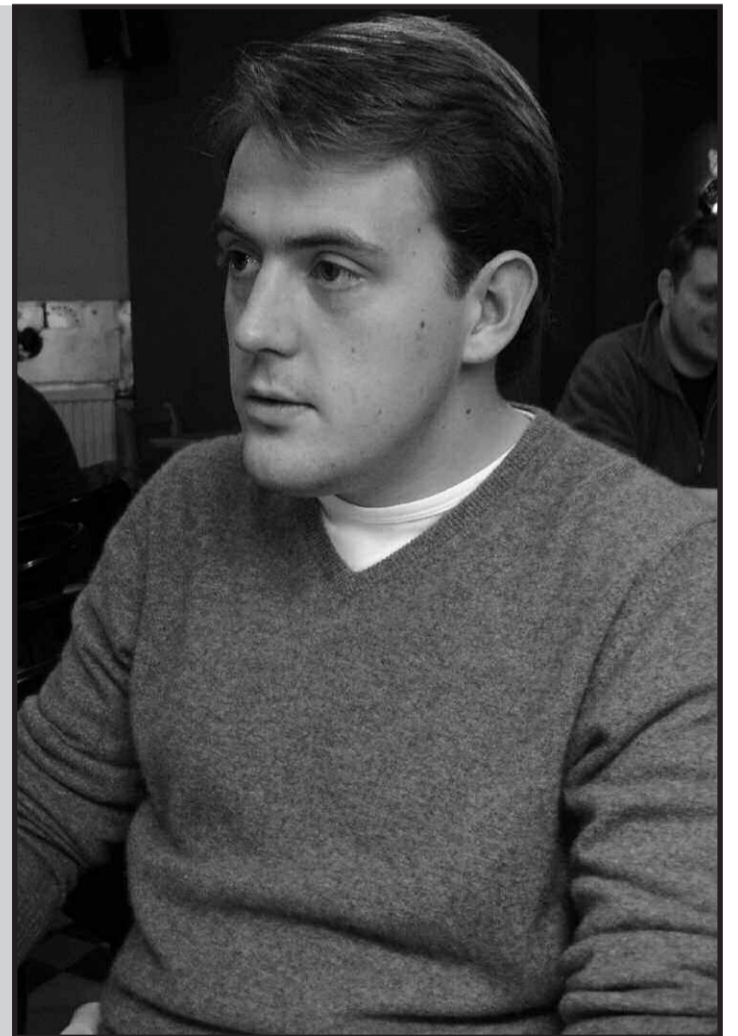
"Dit jaar is er een stijging van het ledenaantal. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de verkiezingsoverwinning van CD&V. Maar los daarvan is de sterkte van

CDS zijn laagdrempeligheid. We organiseren allerlei soorten activiteiten. Iedereen die wilt komen, is welkom. Je hoeft zeker geen verwoed christen-democraat te zijn met een lidmaatschap van CD&V. Kijk naar mij: voorzitter van CDS, maar geen fanatieke CD&Ver.»

UITBROEDEN

Olivier: «Ik ben voorzitter geworden omwille van het engagement zelf. Engageren betekent je eigen behoeftes overstijgen en mee willen werken aan het beter functioneren van de maatschappij. Niet dat ik wil dat iedereen zich bekeert tot de christen-democratie, maar iedereen moet nadenken over zijn eigen clichés. We moeten in discussie treden met andere jongerenpartijen. Een ideologie ontwikkelt zich pas in dialoog. Wat heb je aan een gedachtegoed dat je enkel uitbroedt binnen de eigen muren van het gelijk?»

«Of een politieke studentenpartij zich ook moet uitspreken over universiteitsgerelateerde onderwerpen, is een delicate zaak. Binnen CDS is er veel te doen omtrent de invoering van de BaMastructuur. Zeker als we dat kaderen binnen een Europees project. Maar het is moeilijk om daar een duidelijk standpunt over in te nemen. Je kunt bijvoorbeeld nu nog niet de gevolgen inschatten van de structuur. En we hebben als organisatie nog niet voldoende slagkracht om de zaak te benaderen.»

Comac

Comac heeft een lange traditie achterer de rug. Onder de vroegere naam Marxistisch Leninistische Beweging lieten ze tijdens de studentenrevoltes van mei '68 al van zich horen. Met een zestigtal studenten kan je niet over een kleine politieke vereniging spreken, toch weet niet iedereen waar Comac precies voor staat. Eén van de verantwoordelijken van de Leuvense fractie zet de standpunten van Comac op een rijtje.

Veto: Waarin verschilt Comac van andere verenigingen?

Pieterjan: «Comac is gericht op actievoeren. We willen niet langs de kant toekijken. Linkse partijen krijgen wel vaker het verwijt betweterig over te komen, maar Comac wil dat imago van zich afschudden. Wij stellen ons liever op als vragende partij, dan als een belerende. We peilen dan ook daadwerkelijk naar de mening van de student. Verder is Comac voortdurend bezig met het organiseren van activiteiten. Waar andere verenigingen één keer om de zoveel maanden iets aanbieden, zoals een groot debat, is Comac voortdurend bezig met het voorbereiden van één of andere activiteit. Begin oktober had-

den we het Comac-café, waar we informatie aanboden over onze vereniging, maar ook over andere verenigingen. Vorige week hielden we een debat over de communautaire kwestie en dinsdag spelen we een satirische film. Onze acties zijn doelgericht en staan altijd in teken van een bepaalde campagne.»

Veto: Wat is het standpunt van Comac over de communautaire troubles van ons land?

Pieterjan: «We zijn ervan overtuigd dat het niet goed is om een kleine natie nog verder op te splitsen, zeker niet in een wereld waarin alles wordt geglobaliseerd. Het opsplitsen van de sociale zekerheid is absoluut ontoelaatbaar. We staan dan ook volledig achter de petitie van 'red de solidariteit'.»

Veto: Kan je de visie van Comac even samenvatten?

Pieterjan: «Wij verkondigen momenteel drie belangrijke standpunten: we protesteren tegen extreem-rechts, we zijn tegen de oorlog in Irak en we ijveren voor de democratisering van het onderwijs. En voor die drie programmapunten komen we dan ook wel vaker in actie.»

DEZE WEEK IN STUK: *THE PORCELAIN PROJECT*

"Theater is poppenkast"

Filmfirmament

Michael Clayton

Amerika is trots op zijn juristen en om dat te benadrukken acht Hollywood het noodzakelijk ons te bekogelen met een overdreven dramatische film over intriges binnen de advocatenwereld.

Ruben Bruynooghe

Met *Michael Clayton* levert regisseur Tony Gilroy een ietwat magere poging tot een dramatische thriller af. De film moet het niet hebben van een diepgaand verhaal. U/-North, een bedrijf dat meststoffen produceert, zit al jaren in een rechtszaak verwickeld. Dankzij de bemiddeling van het internationale advocatenbedrijf Kenner, Bach en Ledeen lijkt het erop dat het vonnis in hun voordeel zal uitvallen. Jammer genoeg voor de U/North krijgt één van de topadvocaten gewetenswroeging. Het bedrijf maakt namelijk meststoffen die ook voor mensen schadelijk zijn. Advocaat Arthur Edens begint, na een mentale instorting, bewijsmateriaal te verzamelen die tot een veroordeling zou kunnen leiden.

Het advocatenbureau roept de hulp in van Michael Clayton om Arthur een halt toe te roepen. Clayton, iemand die alleen maar vuile zaakjes opknapt, is zelf niet echt tevreden met zijn job, maar persoonlijke problemen — hij worstelt onder andere met een gokverslaving — laten hem geen andere keuze.

Wanneer zelfs Clayton de zaak niet onder controle krijgt, ziet men zich genoodzaakt Arthur om het leven te brengen. De huurling beseft dat hij het volgende slachtoffer zou kunnen zijn van een aanslag. Wanneer zijn wagen op mysterieuze wijze ontploft, ziet hij zijn vermoeden bevestigd.

MAATPAK

George Clooney, bekend van een hele resem films, op zijn best in E.R. en de Martini reclames vertolkt de rol van Michael Clayton. Hij toont hier dat hij graag een maatpak draagt, maar een erg overtuigende jurist zet hij niet neer. Dit ligt waarschijnlijk niet zozeer aan zijn persoonlijke inbreng, maar veeleer aan het feit dat hij in de film iets te strak in het pak zit, en zo horen juristen er niet uit te zien. Daarnaast kunnen we Tom Wilkinson, bekend van onder andere *The Full Monty* en *Shakespeare in Love*, in de rol van Arthur, best smaken als labiele persoon.

Hoewel er niet echt veel op het acteerwerk aan te merken is, komen de acteurs niet tot hun recht omdat de dialogen te slap zijn. De *voice-over* in het begin van de film schept een totaal verkeerd sferbeeld. Het beste deel aan de film is het einde dat misschien wel erg voorspelbaar is, maar zelfs dat stoort niet eens meer. En als je lang genoeg blijft zitten kan je in de eindregie tien minuten lang het gezicht van George Clooney in close-up zien, een echte aanrader voor de fans dus.

Steekkaart

Regie: Tony Gilroy
Cast: George Clooney, Tom Wilkinson, Tilda Swinton
Duur: 119
Release: 24/11/07
Kort: Ieder zijn meug

studio
L E U V E N

Een tas is geen kopje, en een mok of een beker al zeker niet. Na het bekijken van de nieuwe voorstelling van Grace Ellen Barkey, vergis je je alvast nooit meer. *The Porcelain Project* is naast een wervelende dansvoorstelling ook een ode aan de fragiliteit van porselein, een voormalig statussymbool.

Ide Smets

Vorige week speelden ze in het Kaaithheater te Brussel, deze week zijn ze in de Leuvense schouwburg te gast. Als al dat porselein natuurlijk ongeschonden uit ons hoofdstedelijk gewest kon worden gesmokkeld. Gelukkig moeten er enkel theatergrenzen overschreden worden. En dat gebeurt naar hartelust. Grace Ellen Barkey combineert een dansvoorstelling met beeldende kunst en muziek tot een sprookjesachtig geheel.

"Een nachtmerrie is ook een droom"

Grace Ellen Barkey vertelt: "Het is een dansstuk dat ook iets weg heeft van een sprookje of een droom. Al vergeten velen dat een nachtmerrie ook een droom is. Alhoewel er soms natuurlijk wel feeërieke momenten zijn, maar meestal alleen zo bizar dat het wel eens eng durft te worden."

POPPENKAST

Een ontspoorde keramiste die haar oorspronkelijke liefde nieuw leven wou inblazen en een foto van een vertrek volgestouwd met barokke porseleinkasten. Meer was er niet nodig om Grace Ellen Barkey te inspireren tot een heel nieuw voorstelling. Maar porselein is nog geen theekopje en al zeker geen theaterdecor. Al hoeven we misschien niet al te ver te zoeken: van porselein naar poppenkast.

"Theater is poppenkast," aldus Barkley. "Mensen komen op de scène en gaan ervan af. Je weet als publiek dat ze de wereld weer

uitstappen, maar je wil tegelijkertijd in de illusie blijven. Met dit idee in het achterhoofd begonnen we beeldjes uit een overvolle porseleinkast aan draadjes op te hangen en te manipuleren. De uitdaging was met deze materie een nieuwe wereld te maken."

"Je ziet theekopjes hangen, koningen en faunen dansen en herkent vervolgens de vormen, maar toch niet helemaal. Zo'n soort faun en zo'n koning heb je gewoon nog nooit gezien. Zoals je in een droom dingen meemaakt die je niet kan meemaken in het dagelijks leven, zoals je soms opeens kan vliegen terwijl dit onmogelijk is, zo is deze wereld een beetje."

SCHERVEN

"Het is een moeilijke opdracht om dansen te combineren met iets breekbaars als porselein. Zo breekt er best wel veel. Gisteren nog op de scène. Het moet meteen opgeruimd worden, want de scherven zijn gevaarlijk voor de dansers. Ze kunnen zich bezeren."

"Porselein is essentieel in de voorstelling, het wordt vooral gebruikt als een deformatie van het lichaam. Porseleinen neuzen waardoor de dansers veranderen in een soort bizarre wezentjes. Wij manipuleren de stukken, en tegelijkertijd manipuleren de stukken de dansers. Porselein is een heel breekbaar goedje, maar tegelijkertijd is het ook interessant dat het materiaal een fysieke limiet heeft."

SPROOKJE

"Het is een ongeschreven wet: geen Disneyfilm zonder muziek. Zo ook geen sprookje, zelfs als ze ontaarden in feeërieke nachtmerries, zonder aangepaste sfeertonen. De dansers bewegen op gevarieerde soundmix met onder andere muziek van de jonge, hedendaagse Britse componist Thomas Adès. Jazzy, swingend, en af en toe krijg je het gevoel dat er wel eens een fanfare passeert om dan plots over te schakelen naar een soort dromerige, zachtjes voortkabbende melodie."

LUNATICS PRESENTEREN: *COMEDY CLUB NIGHT*

"Studenten nood aan ontspanning"

De Lunatics zijn terug! Drie jaar lang hebben zij zich — weliswaar onbedoeld — voor de Leuvense studenten verscholen in 30CC. "Maar nu willen we onze band met de studenten opnieuw aanscherpen," klinkt het.

An Moerenhout

De Lunatics zijn al zes jaar actief in Leuven. Ze startten in de Pavlov waar ze twee seizoenen speelden. Daarna verhuisden ze naar het Stuk. Hoewel ze daar maar één seizoen speelden, denken de Lunatics met weemoed terug aan deze periode. Bart van Cauter, voorzitter van The Lunatics VZW: "Tijdens iedere voorstelling stond de ruimte van het Stuk vol met toeschouwers. Hoewel het geluid er niet optimaal was, kwamen er steeds bijna vierhonderd studenten naar ons kijken. Het was een fantastische periode."

FANS

Drie jaar geleden belandden de Lunatics in 30CC, maar daar konden ze nooit zoveel studenten aantrekken als in het Stuk. Daar wil de organisatie nu verandering in brengen door de optredens te laten plaatsvinden in Alma 2. Bart: "Vanaf maandag 8 oktober treden de Lunatics om de twee weken op in Alma 2. De Lunatics verzorgen er een improvisatieshow van ongeveer een uur. De voorstelling start om half tien en verloopt volgens de welgekende formule van het televisieprogramma *Onvoorziene omstandigheden* waar de medewerking van de toeschouwers centraal staat."

De Lunatics spelen zowel in Leuven als in Gent. "In Gent spelen we in een bruine kroeg en is de verhouding tussen de toeschouwers exact wat we wensen: tachtig procent studenten versus twintig procent niet-studenten." Van Cauter heeft wel een idee waarom ze zo veel succes hebben bij studenten. "Het is gewoon de hele sfeer die er hangt. Een avond komedie betekent een echte ontspanning voor studenten, en daar hebben ze nood aan. Wanneer een student één van onze optredens heeft meegemaakt, komt hij meestal wel terug. In Gent zijn er veel studenten die wekelijks komen. Bepaalde Lunatics hebben er zelfs fans. Ik niet, maar daar ik kan mee leven (*lacht*)."

NEVENEFFECTEN

Comedy Club Night bestaat niet alleen uit een optreden van de Lunatics, maar ook uit een gastoptreden. Na iedere voorstelling van de Lunatics beklimt een andere gast het podium en geeft het beste van

zichzelf. Van Cauter: "Voor de eerste voorstelling konden we niemand minder dan de *Neveneffecten* strikken. Een aantal van hen behoorden vroeger tot de Lunatics en daarom wilden zij met veel plezier komen spelen op onze eerste *Comedy Club Night*. Het was een fantastische avond."

(foto Stephanie Verbeken)

Naast Alma werken de komieken ook samen met de Leuvense studentenraad LOKO. De cultuurcoördinatoren van deze studentenraad zorgden er onder meer voor dat de eerste *Comedy Club Night* gratis was voor alle studenten. "Met de culturele werking van onze studentenraad willen we de studenten kennis laten maken met een brede waaier aan culturele activiteiten," aldus cultuurcoördinator Evelien Coeckelberghs. "Het is niet de bedoeling dat onze werking zich verdiept in één cultureel evenement, maar wel dat zij alle soorten cultuur aanbiedt. Zo kan iedere student ontdekken wat hem het meeste aanspreekt."

"Het eerste optreden van de Lunatics was alvast een succes. Er waren zelfs te weinig zitplaatsen voor het aantal toeschouwers. Hopelijk zijn er nu veel studenten gewonnen voor de charme van een comedy-avond en zullen zij ook tijdens de komende voorstellingen naar de Lunatics komen zien."

ALMA 2 VALT TEN PROOI AAN NEVENEFFECTEN

“Onze grappen worden ontgonnen in Myanmar”

Sinds ze in 2004 op televisie verschenen, zijn ze niet meer weg te denken uit de Vlaamse comedy. In Leuven stonden ze voor een laatste keer op de planken alvorens ze opnieuw de studio induiken voor een nieuwe reeks *Neveneffecten*.

Elke Desanghere

Als we op de startknop van onze dictafon drukken, is hun aandacht meteen geprikkeld. ‘Geluidjes!’ roepen ze in koor en beginnen in de microfoon te blazen. De vier jongemannen zijn wie ze zijn: wat je liever niet overkomt bij het lezen van een medische bijsluiting en wat je ziet wanneer ze hun show verkopen.

Veto: *We hebben gehoord dat Neveneffecten op een nogal bizarre manier is ontstaan.*

Jelle De Beule: «Niet waar.» (lachen)

Jonas Geirnaert: «Wij zijn samengebracht door een manager zoals boysbands.»

Koen De Poorter: «Ze hadden één homo, één snob, één communist en één nerd nodig.»

Jonas: «Nee, Lieven en ik zijn neven en wij deden eigenlijk al heel ons leven onnozel met elkaar. Toen maakten we iets voor *Man bijt hond* dat Koen *kei wijsvond*. Hij stuurde een heel zielige e-mail en toen hebben we maar eens met hem afgesproken. Na onze eerste show dachten we plots: ‘we hebben een afgericht aapje nodig om de techniek te verzorgen’, maar dat was helaas te duur. We namen Jelle dan maar aan en het duurde niet lang voor hij zei dat hij ook wou meedoen. Maar hij was niet grappig en kon niet acteren. Hij had geluk dat hij veel geld had. En nu zijn we dus met vier.»

Veto: *Waar halen jullie je inspiratie vandaan?*

Lieven Scheire: «Onze grappen worden

ontgonnen in Myanmar en dan geëxporteerd naar Europa.»

Koen: «We zullen een serieus antwoord geven. Veel ontstaat eigenlijk door voortdurend tegen elkaar te *lullen*. Af en toe zit daar

Jelle: «Het probleem is dat dit al de zesde keer is dat we deze voorstelling voor het laatst spelen. En waarschijnlijk staan we binnen een maand alsnog voor iemand op te treden. Dus die heimwee zal wel meevallen.»

kick van.»

VAKANTIE

Veto: *Hadden jullie het succes destijds verwacht?*

Koen: «Eigenlijk was *Neveneffecten* niet zo’n groot succes.»

Lieven: «Mensen in Vlaanderen die dat soort humor zoeken, krijgen eigenlijk heel weinig. Dus je hoopt dat er een publiek is omdat er minder gebeurt. Op een manier verwacht je het wel, maar we zijn er nooit van uit gegaan. De optie dat het volledig kon floppen, is altijd open gebleven.»

Veto: *Zal de nieuwe reeks conform de vorige zijn of proberen jullie iets nieuws?*

Koen: «Hij gaat nog succesvoller zijn!» (lachen)

Lieven: «Nee, die gaat volledig aansluiten op de vorige reeks. Het zullen dezelfde soort afleveringen zijn.»

Jelle: «En we kunnen al een primeur geven: we zijn kaal!»

Veto: *Is er iets dat jullie in de toekomst graag nog zouden willen doen?*

Koen: «Vakantie!»

Jonas: «Naast onze schoenen beginnen lopen.»

Lieven: «We zouden nog wel eens een film willen maken, maar of dat er ooit van komt, weten we niet. Eigenlijk leven wij niet van dag tot dag, maar van tv-seizoen tot tv-seizoen.»

Jelle: «En als iemand een theatershow voor ons wil schrijven, zal ik die nog wel eens gaan spelen.»

(foto Stephanie Verbeken)

iets tussen dat wel grappig is en in het beste geval onthouden we dat. Als we dan aan het schrijven zijn, komen die dingen soms terug naar boven.»

KICK

Veto: *Dit is voorlopig jullie laatste voorstelling. Gaan jullie het missen?*

Veto: *Wat verkiezen jullie: voor de camera staan of op de planken?*

Jonas: «Het is een andere manier van werken en van appreciatie. Je kan een aflevering maken waar heel veel tijd en werk is ingekropen en die je dan meteen op honderdduizend mensen tegelijk afstuurt. Binnen theater is het voor een kleiner publiek maar je hebt wel rechtstreekse respons. Je krijgt er een grotere

KEVIN DREW STELT ‘SPIRIT IF.’ VOOR

“Het wauwgevoel begint er wat uit te gaan”

Zwart-witdenkers mogen alvast stoppen met lezen. Kevin Drew, van het Canadese *Broken Social Scene* (BSS), toert tegenwoordig rond om zijn nieuwe plaat, *Spirit If*, voor te stellen. Het lijkt een soloalbum, maar de grote inbreng van andere BSS-leden doet anders vermoeden. We vroegen Kevin om duidelijkheid.

Christoph Meeussen & Bo Vanluchene

Binnen enkele uren zal Kevin Drew optreden in het Depot. Terwijl we wachten, vertelt de roadmanager ons dat Kevin nog even de busregelingen controleert. Niet veel later volgen we hem de trap op naar een kale kleedkamer.

Veto: *Wat maakt deze plaat anders dan andere ‘Broken Social Scene’-albums?*

Kevin Drew: «*Spirit If* is op een andere manier gemaakt. De opnames gebeurden bij Ohad Bencherit (BSS-lid, red.) thuis, maar ik kreeg totale vrijheid. Ik vroeg wel vele anderen om een paar nummers mee te komen spelen. Dat verklaart ook de grote aanwezigheid van andere BSS-leden. Maar dat heeft me zeker niet belet om m’n eigen *stream of consciousness* te laten werken. Zo kreeg ik een uitstekende kans om alles op mijn manier uit te drukken.»

«Dit is maar het eerste album uit een reeks waar meerdere leden van BSS aan zullen meewerken. In 2008 zal Brendan Canning ‘zijn’ plaat uitbrengen. En aangezien de opnames in een andere studio gebeuren, met andere mensen, wordt ook dit album een zeer persoonlijk document.»

(Een bel schalt snerpend doorheen de kleedkamer.)

Veto: *Bronnen onthulden dat u het artiestenleven zelf nochtans niet zo waardeert.*

Drew: «Nu ja, het maken en opnemen van onze zeven albums vond ik tot nu toe elke keer geweldig. Met *Spearin* (besnord BSS-lid, red.) en de anderen wil ik gewoonweg door-

trasteren en te vergelijken. Vulgariteit en schoonheid, of luid en zacht, het hoort gewoon samen. Dat probeer ik overigens wel met de nodige humor te brengen. Ik ben een

(De bel gaat nog enkele malen. Drew veert recht en rukt een kabeltje uit de parlofoon. “Zo doen we dat!” excuseert hij zich.)

WAUW

Veto: *Waar ziet u zichzelf over twintig jaar?*

Drew: «In de nabije toekomst wil ik zeker nog veel platen maken. Maar als ik nu zie hoe de anderen beginnen te settelen, dan kriebelt het bij mij. Het is een nostalgisch, romantisch gevoel waardoor ik begin te denken aan het rustig ouder worden in een groene omgeving, aan de oceaan, met een leuke vrouw en toffe kinderen. Maar ik weet nog niet hoe ik dat moet rijmen met mijn grote bewondering voor het spontane, het drastische en confronterende. Misschien begin ik nu al te merken dat de tijden van het wauwgevoel voorbij beginnen te gaan. Dat is wellicht het remmende, verdovende effect van een overbeschermende maatschappij.»

Veto: *Canadese muziek zit met Arcade Fire, Great Lake Swimmers en anderen blijkbaar in de lift. Wat is het geheime ingrediënt?*

Drew: «Ik denk dat het gewoon onze tijd was. *Timing* is alles in deze wereld en wij grepen onze kans. Zeker vandaag de dag is zoiets mogelijk. Professionele kwaliteit is met steeds goedkopere homestudio’s makkelijker haalbaar dan ooit tevoren.»

Veto: *Kan iedereen, zoals u in een van uw liedjes zegt, liedjes schrijven?*

Drew: «Waarschijnlijk niet iedereen. Dat was eerder een boude uitspraak. Maar over alle mogelijke thema’s bestaan wel al zeker 26 liedjes. Dan komt het erop aan om eerlijkheid in je songs te stoppen. En of ik zelf een echte songwriter ben, daar ben ik nog helemaal niet uit.»

‘*Spirit If*’ verscheen op 19 juni op het ‘Arts & Crafts’-label

(foto Christoph Meeussen)

gaan tot ik sterf. Maar het hele commerciële systeem errond haat ik. Het wordt gewoon een strijd, een bitse competitie om gezien en gehoord te worden.»

VULGARITEIT

Veto: *Vinden we in het album ook sporen van zulke dubbele gevoelens?*

Drew: «Ik denk dat zich dat vast en zeker uit door mijn gebruik van contrasten. Dat is iets waarmee ik me op het muzikale landschap wil profileren. Ik vind het gewoon geweldig om uiteenlopende zaken met elkaar te con-

erg sarcastisch persoon, maar *humour is hope, laughter is medicine*.»

Veto: *U zingt ook over ‘safety bricks’. Wat zijn dat?*

Drew: «Energies staat het voor huizen, waar bijvoorbeeld kinderen zich veilig kunnen voelen. Maar daarnaast is het ook een soort aanval tegen de betuttelende maatschappij. Eén die draait rond de vraag *what if?* En daar komt dan de titel van het album kijken. Er is te weinig *spirit*, de mens durft niet meer te ageren. En als de *spirit* er dan op zeldzame momenten is, dan wordt ze meestal snel aan banden gelegd.»

KULEUGEN

Maandag 15 oktober 2007 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 4 — www.kuleugen.be

PROF KERKELIJK RECHT ONWETTELIJK VERVENNE: "VOOR MIJN PART LIGT TORFS ERUIT!"

Van onze redacteur showbizz — Het uitlekken van het monstercontract tussen de VRT en Woestijnvis riep veel vragen op. Wie zijn bijvoorbeeld die bekende gezichten die exclusief verbonden zijn aan de openbare omroep? Zijn die niet allemaal weg? Niets van. Ze werden vakkundig vervangen, onder andere door K.U.Leuven professor kerkelijk recht, Rik Torfs.

Volgens onze bronnen trekt Torfs jaarlijks een slordige 102.000 euro van de in totaal 522.002 euro die Woestijnvis vangt voor de exclusieve samenwerking tussen haar kroonjuwelen en de VRT. Dit maakt Torfs ongetwijfeld de rijkste prof aan de K.U.Leuven, aldus het Rekenhof. Officieel is de alma mater niet om die reden in haar spreekwoordelijke katholiek gat gebeten. "Het is de aard van het exclusiviteitscontract dat ons stoort. Als Rik exclusief op de VRT televisiezenders wil verschijnen, kan dat niet meer voor de aula," verklaart Freddy Jochmans, woordvoerder van de universiteit. "Eigenlijk pleegt hij nu

3.2. Exclusieve medewerking van een aantal schermmedewerkers van WOESTIJNVIS

3.2.1. De VRT reserveert jaarlijks een budget voor exclusiviteitsvergoedingen voor een aantal schermmedewerkers van WOESTIJNVIS die zowel achter als op het scherm effectief zullen meewerken aan de audiovisuele reeksen die WOESTIJNVIS voor de VRT in uitvoering van deze principeovereenkomst zal realiseren. De uitbetaling van deze exclusiviteitsvergoedingen is afhankelijk van deze effectieve medewerking als dragende programmamaker van de persoon in kwestie.

Voor de periode juni 2004 – juli 2005 bedraagt dit budget: 522.002 euro (excl. BTW)

3.2.2. Bij de aanvang van onderhavige overeenkomst zullen deze exclusiviteitsvergoedingen worden uitbetaald voor:

Mark Uytterhoeven
Bart De Pauw
Tom Lenaerts
Rik Torfs
Michiel De Vlieger
Erik Van Looy
Jan Eelen (effectieve medewerking op scherm is niet vereist)

3.2.3. WOESTIJNVIS verklaart bij de aanvang van onderhavige overeenkomst te hebben gesloten met de in 3.2.2.

Mark Uytterhoeven: tot 31/07/2007
Bart De Pauw: tot 31/05/2008
Tom Lenaerts: tot 31/07/2008
Rik Torfs: tot 31/12/2012
Michiel De Vlieger: tot 31/01/2008
Erik Van Looy: tot 31/12/2008
Jan Eelen: tot 30/06/2005

contractbreuk met ons en dat pikken we niet langer. Hij heeft geen enkele juridische voet om op te staan." Torfs wil zelf niet reageren op de dreigementen, maar ziet zijn overstap naar de VRT als een logische carrièrezet. "Ik breng ongeluk. Waar ik kom, gaat

de boel naar de bliksem. De twee instellingen waarvoor ik mij tijdens mijn aardse leven heb ingezet, de kerk en de universiteit, zijn in verval. Ik heb daar mijn steentje toe bijgedragen, maar tegelijk past hier nederigheid. Ik kon het niet alleen."

BELEIDSPLAN LOKO ONTDEKT!

Van onze onderzoeksjournalist in Leuven — Leuven werd de afgelopen week opgeschrikt door een bijzondere vondst. Het beleidsplan van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) 'verdween' drie jaar geleden en werd op even mysterieuze wijze 'teruggevonden' in de kantoren van de 's Meiersstraat.

Het enige échte beleidsplan van LOKO is terecht en verkeert in goede staat. Professor archeologie Marc Waelkens spreekt over een bijzondere vondst van onschatbare historische waarde: "Dit is het bewijs dat studenten hun plekje in de participatie aan de universiteit verdienen." De tekst trekt de krijtlijnen voor een duidelijke *clean desk policy*. "We willen informatie over verdere beleidsplannen beveiligen tegen onbevoegde kennisneming, verlies of beschadiging," aldus voorzitter-preses Klaas 'Kaiser' Keirse.

Het in praktijk brengen van de beleidstekst verloopt voorlopig zonder problemen, zo getuigt een medewerker. "Nu er niets meer op onze splinternieuwe, pokkedure bureaus mag blijven liggen, hoeven we er ook niets meer op te leggen en kunnen we ons eindelijk toelagen op de ware opdracht van de studentenraad: het ontwerpen van nieuwe logo's voor onze bedrijfsplunjes en een nieuw interieur voor het huis." Criticasters vragen zich echter af waarom het zo lang heeft geduurd voor het daadkrachtige plan werd teruggevonden. LOKO belooft alvast het beleidsplan deze keer als een goede huisvader te bewaren en maakte reeds enkele gelamineerde kopies. "Goede richtlijnen kunnen niet vaak genoeg herhaald worden!"

Knockploeg vs fakbargeweld!

Commilitones van diverse studentenkringen, maar zeker niet van Ekonomika, maakten het de afgelopen weken erg bont in de Tiensestraat. Stewards van de drie grote fakbars konden de excessen niet langer de baas en gingen daarom te rade bij het Leuvense politiekorps. Waar zij aanvankelijk op begrip en medewerking van *den burgers beste vriend* konden rekenen, stootten zij nu op een formele njet bij de *coppers*.

Volgens de overlastflick van het Leuvense politiekorps — insiders noemen hem zelf overbelast — moeten fakbarstewards kordater durven optreden. "Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt nog meer politiepatrouilles af te vaardigen naar die dekselse Tiense. Die rellen zijn een probleem van de studenten."

Beheerders van de Pavlov, Politika Kaffee en Huis der Rechten stelden daarom gisteren de *studentenunit* voor. Beurte- lings vaardigt ieder oord een knockploeg of 'unit' af, bestaande uit vijf stevige studenten. 's Nachts patrouilleren zij te paard in de Tiensestraat. In geval van amok beschikken zij over traan- gas, bij zwaardere rellen herstellen zij al knuppelend de orde en na cantussen van bepaalde economenkringen staat een weel- derig waterkanon paraat.

De overlastflick vindt vrede in het initiatief. "Ordehandha- ving is nu eenmaal *not my cup of tea*."

Drama in Alma

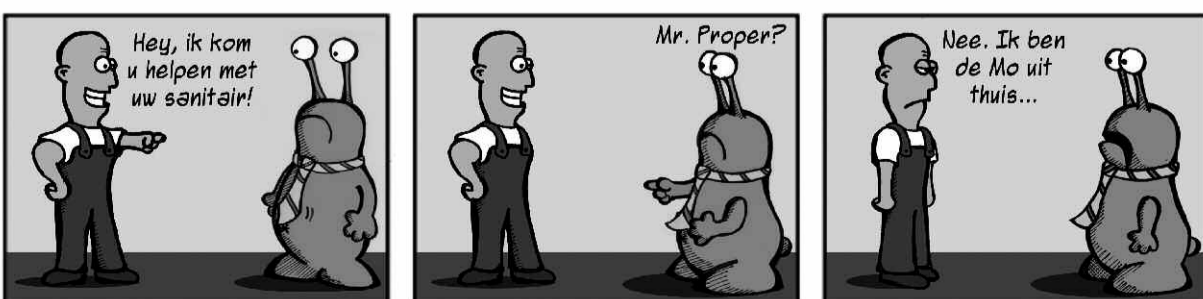
Jef Van den Eynde, directielid Alma, is afgelopen week opgeno- men in het ziekenhuis met een ernstige leveraandoening. Alle mogelijke pistes werden onderzocht. Een voedselvergiftiging opgelopen in één van de stu- dentenrestaurants ligt het meest voor de hand, al zou er met de opvallend snel uitgek- putte 'Kip met Corsendonck en kroketjes' afgelopen don- derdag niets mis geweest zijn.

De zwaar aangetaste lever is inmiddels verwijderd en dringend aan vervanging toe.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

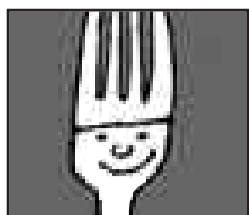
DE KREDIETMAATSCHAPPIJ VOOR CHRISTEN EN MOSLIM!

LENEN BIJ MENEER TORFS IS LENEN BIJ EEN VRIEND!

☎ 016 22 31 09
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

www.riktorfs.be

(advertentie)

Menu van de week in Alma 1-2-3 16 - 19 oktober 2007

A1 = alleen Alma 1 16 oktober: Wereldvoedsel-dag A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

dinsdag

Preisoep	0,70
Chipolatarol met curry-mosterdsaus (in A1) of met bloemkool en Hollandse saus (in A3)	2,45
Gegrilde quornburger met provençalse saus	3,70
Varkentje op stokje met gegrilde aubergines (in A1+A2: 4,30 euro) of met gegrilde aubergines en thijmsaus (in A3: 4,65 euro)	
Gebraden haantje met appelsiensaus (in A1+A2) of met appelmoes (in A3)	4,65
Rumpsteak met béarnaisesaus A3	4,65
Spaghetti bolognaise A2	2,45/2,85

woensdag

Kervelroomsoep	0,70
Heldere kippensoep	1,80
Merguezeworstjes met saffraanrijst A2	2,45
Broccolitaart met slaatje	4,65
Kabeljauwspiesjes met courgettes en béarnaisesaus	4,65
Kalkoenrollade met roze peperroomsaus (in A1+A2: 3,70 euro) of met roze peper- roomsaus en boontjes (in A3: 4,30 euro)	
Koninginnenhapje	3,25
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,45/2,85

donderdag

Groentensoep met spekjes	0,70
Visburger met tartaarsaus	2,45
Uiburger met tomatencoulis (in A1+A2) of met tomatencoulis met bouquetière (in A3)	3,25
Visspies met bieslooksausje A1+A2	3,70
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappeltjes	4,65
Lasagne A2+A3	4,30
Kippenlapje met archiducsaus en oventomaat A3	3,70
Kalkoenspies A1	
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	3,70
Rumpsteak A2	

vrijdag

Bloemkoolroomsoep	0,70
Zuiderse vissoep	1,80
Pensen met appelmoes	2,45
Groentenburger met slaatje A1+A2	3,25
Groentenburger met gestoofde wortelen A3	3,25
Lasagne A1+A3	4,30
Visspies met bieslooksausje en peterseliepuree A3	3,70
Koninginnenhapje A2+A3	3,25
Rumpsteak A2+A3	

**Dinsdag: Afrikaans gerecht in Alma 2 ter gelegenheid
van Wereldvoedseldag en "Leuven goes South"!**

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie)

Justus Lipsius en pauscollege

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

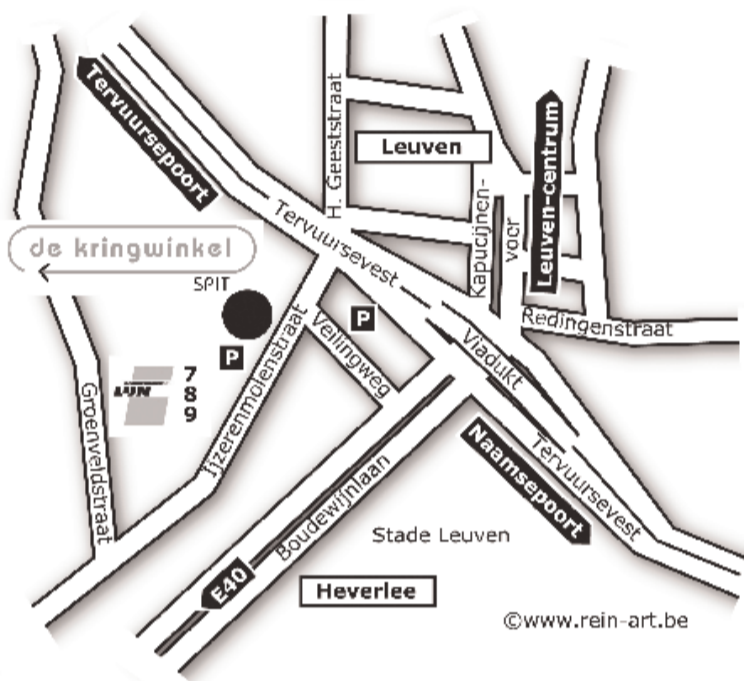
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda KU Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? "Richting" biedt u een roofterloze, schriftelijke Bijbelcursus aan!

De nieuw gratis en geheel vrijwillig:

- een infopakket over de Bijbelcursus.
- tijd in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvangst literair een gratis Bijbel.

Naam:

Street: Nr.

PC: Woonplaats:

Opsturen naar:
Richting, Kapelstraat 34, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

(advertentie)

(advertentie)

De Leuvense Studentenfanfare werft aan!

MUZIKANTEN GEZOCHT

Interesse? Contacteer ons op
www.studentenfanfare.be
of via
fanfareleuven@hotmail.com

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 04
15 oktober 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'Impotentie' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'Evenwichtstoornissen' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:
Alexander 'Hartkloppingen' Vrijhof, Bo 'Groene pipi' Vanlunchene, Bram 'Haaruitval' Vanoirbeek, Ken 'Derde Tepel' Lambeets en Tatiana 'Hoofdpijn' De Wée

Medewerkers deze week:
Elke 'Spasmen' Desanghere, Jelle 'Hyperventilatie' Goossens, Simon 'Constipatie' Horsten, Joos Roets, Jozefien 'Blindheid' Van Beek, Ann 'Overlijden' van Beurden, Christine 'Bloedneus' Laureys, Hans 'Insomnia' van den Abeele, Kelly 'Stuip-trekkingen' van Rensbergen, Robin 'Roodheid' Broos, Silke 'Conceptie' Barns, Tom 'Winderigheid' van Breusegem, Wannes 'Zenuwverlamming' van Herck, Ward 'Ademhalingsmoeilijkheden' Neyrinck, Wim 'Diarree' Driesens, Gertie 'Misselijkheid' De Fraye, Ide 'Uitslag' Smets, Laurens 'Spierverslapping' Serneels, Nele 'Buikpijn' Bruynooghe, Liesbet 'Braken' Coolen, Liesbeth Vandembroucke, Ruben 'Duizeligheid' Bruynooghe, Christoph 'Gezichtsverlies' Meeussen, Ilse 'Neuroses' De Witte, Roel 'Hallucinaties' Moeurs, Stephanie 'Jeuk' Verbeke, Nathalie 'Krampen' Hoes

Cartoons:
Sh3L4C, Pieter Fannes

DTP:
Bo Vanlunchene, An Moerenhout, Maarten Goethals, Robin Broos, Ken Lambeets, Tatiana De Wee

Eindredactie:
Tatiana De Wee & An Moerenhout

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, Neveneffecten) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactie-adres.

Agenda

APOLLOON

Zakcantus@Sportzak op 10/10

EKONOMIKA

Doopcantus@Lido op 17/10 om 20.30u.

HISTORIA

Schachtenverkoop@MSI op 18/10, 20u.

LOKO

24urenloop@Sportkot op 23 en 24/10

PEDAGOGISCHE KRING

Johnny & Marina goes marginaal-@Capsule op 17/10 om 21.30u.

POLITIKA

Bowlingstornooi op 16/10 om 16.30u.

WINA

Doop@Winagang op 17/10 om 13.30u.

Oplossingen

3	8	6	2	1	7	5	9	4
5	2	9	8	6	4	7	3	1
7	4	1	3	5	9	8	6	2
1	7	3	4	2	8	6	5	9
6	9	2	1	7	5	4	8	3
4	5	8	9	3	6	2	1	7
2	3	5	7	8	1	9	4	6
9	6	7	5	4	3	1	2	8
8	1	4	6	9	2	3	7	5

Berichten

Leuven goes south

Leuven goes south vindt plaats op de Campus Sociale Wetenschappen op 16/10. Op de Noord-Zuid-infobeurs in restaurant Alma 2 kunnen studenten van 16.30 tot 20 uur kennismaken met de diverse aspecten van ontwikkelingssamenwerking en om 18.15 uur kunnen ze een algemene infosessie bijwonen in auditorium Max Weber, waarna de film *Son of Man* wordt vertoond.

Sugarparty van LOKO-divers

Ter ere van het einde van de Ramadan organiseert LOKO-divers de Sugarparty op 16/10 vanaf 22uur in de Albatros.

(advertentie)

FRAGRA
partner in graphics www.fragra.be

BEDRUKTE EN GEPERSONALISEERDE T-SHIRTS

meer kleuren?
pols, sweatshirts -
wazageen offerte!

T-Shirt B&C 150 (145 g/m²)
beschikbaar in 35 kleuren, min. 25 stuks
Op 1 zijde bedrukt in 1 kleur naar keuze
Op 1 zijde voorzien van naam, bijvoorn...
(uitgevoerd in 100% katoen, beperkt aantal kleuren beschikbaar)

Zelfde maar dan op topkwaliteit T-Shirt
Fruit of the Loom Premium T (205 g/m²)
beschikbaar in 19 kleuren, min. 25 stuks
http://www.fragra.be/afdeling/11-11-2007

PROMOTIE
op alle textiel vanaf 30 stuks:
GEEN OPSTARTKOSTEN!

grotere oplages = nog geldere prijzen

info@fragra.be
gratis levering in het Leuvense

Cultuurkalender

MUZIEK

Gratis UUR kULTUUR: Maarten Beirens

Woensdag 17/10 om 21u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Leuven NOVECENTO Blindman 4x4 Sax

Live sax begeleiding bij stille film, woensdag 17/10 om 21u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

De Mens

Donderdag 18/10 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Anton Walgrave>bob>

Vrijdag 19/10 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Dr. Alimantado

Vrijdag 19/10 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Wontime

Vrijdag 19/10, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Cheez

Zaterdag 20/10, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Audio Bullys

Zondag 21/10 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

THEATER

Gunter Lamoot: Uw beste vriend

Dinsdag 16/10 om 20u Wagehuys, Brusselsestraat 63, www.30CC.be

DANS

The Porcelain Project

Dinsdag 16/10 en woensdag 17/10 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

EXPO

Striptekenaar Hanco Kolk

05/10 t.e.m. 04/11 in de Centrale Bibliotheek, Mgr. Ladeuzeplein 21, <http://ub.bib.kuleuven.be/cultuur/evenementen>

VARIA

Kunstenfestival DOEN!

Op 19/10 en 20/10 in de Leuvense binnenstad, www.30CC.be

Bibliotheekweek 2007

Van zaterdag 13/10 (verwendag) t.e.m. 20/10 in Bibliotheek Tweebronnen, Rij-schoolstraat 4

Culturele activiteiten en fuiven mogen ook dit jaar per mail kenbaar gemaakt worden op [cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

Geef je thesis een vliegende start... (advertentie)

Kies voor een genderinvalshoek!

OPEN THESISDAGEN

22 t/m 26 oktober 2007

10-16 uur

OPENDEURDAGEN VOOR THESISSTUDENTEN

- ☛ informatie, advies en expertise
- ☛ bibliotheek waar je gratis kan uitlenen
- ☛ website
- ☛ al je materiaal op 1 plaats

Documentatiecentrum, Bibliotheek en Archief voor Gelijke Kansen, Feminisme en Vrouwenstudies

Koningstraat 136 - 1000 Brussel - Tel. 02/209 34 10
info@rosadoc.be - www.rosadoc.be - www.ehlf.be

**Al de hits,
al het nieuws** (advertentie)

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook op
je radio**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

D E M E N S

“ D E D E M O C R A T I E V A N D E G E Z I C H T E N ”

Iedereen kent *De Mens*. Tijdens hun vijftienjarig bestaan zijn ze steeds meer een vaste waarde geworden in de Belgische muziekwereld. Samen met het verschijnen van hun nieuwe album *Onder de duimen* en een concert in Het Depot redenen genoeg om Frank Vander linden en zijn eeuwige charisma aan een stevig interview te onderwerpen.

Elke Desanghere

Veto: Jullie singles en albums hebben altijd succes gehad. Wat is jullie geheim?

Frank Vander linden: «Als ik dat wist kon ik het in een flesje steken en verkopen op de markt (lacht). Je vat hier eigenlijk de hele essentie van het muziek maken in één vraag. Je kan wel zeggen: “we zijn goed bezig”, maar je weet dat natuurlijk nooit. Een voordeel is dat wanneer je in een groep muziek maakt, je elkaar als klankbord hebt. Dat is eigenlijk al de eerste test. *De Mens* is toch wel een democratie: ‘de democratie van de gezichten’ noem ik dat. Als ik een stukje heb geschreven, een deel van een liedje of iets dat we op een repetitie hebben gemaakt, dan moet ik gewoon naar die *smeulen* kijken als ik het voorspeel. Mijn rapport staat op die gezichten geschreven. Ik voel dan ook meteen of het een idee is waar we mee moeten doorgaan. Dus er is eigenlijk al een zeer kritische commissie binnen de groep.»

«Je moet gewoon alles zo goed mogelijk doen en elkaar overtuigen dat de verschillende delen van een liedje en de verschillende nummers op de cd de moeite waard zijn. Ik blijf het een heel fascinerend proces vinden. Als ik nu naar onze cd terugkijk dan zijn er een paar liedjes bij, zoals *luide muziek in kleine auto's*, die heel snel gingen. Toen we de akkoorden hadden had ik ook meteen de tekst omdat het een simpel springerig nummer was. Ik dacht dat daar iets bij paste over de vreugde die muziek kan brengen in deze wereld vol ellende. Maar als ik dan *het moet gebeuren* bekijk, dat live echt heel goed aanslaat, dan weet ik eigenlijk niet meer hoe we dat gemaakt hebben. Ik vind het proces waarbij iets uit het niets komt heel leuk.»

TYPISCH

Veto: Bij het doornemen van jullie oeuvre horen we verschillende stijlen. Is dit wat de muziek van ‘De Mens’ typeert?

Vander linden:«Ik denk dat als je vijftien jaar bezig bent, je toch af en toe eens een zijsprong moet maken om de twee partijen tevreden te houden. Ten eerste het publiek maar ook jezelf. We zijn alle drie heel grote muzikliefhebbers wat betekent dat de smaken uiteenlopen. Ten tweede, muziek moet een gevoel overbrengen. Het mag nooit nergens over gaan of alleen maar over virtuositeit of luid spelen. Er zitten geen boodschappen in de liedjes, maar ze proberen toch altijd een gevoel te verklanken. Dan zoek je naar manieren om dat te doen en het spreekt vanzelf dat een nummer over het begin van een relatie een ander soort muziek oproept dan een nummer over het einde.»

“Zo’n koude repetitieruimte kan zijn charmes hebben”

Veto: Een eigen specifieke sound valt dus niet te definiëren.

Vander linden:«Ik ben blij dat je dat zegt want de meesten zeggen het omgekeerde. Er wordt bijvoorbeeld van onze nieuwe cd gezegd dat het heel typisch *De Mens* is. Er zijn

wel een aantal ingrediënten. Het heeft vaak te maken met de basgitaar van Michel en de manier waarop mijn gitaar en zijn bas samengaan. Dat is toch wel een heel specifieke stijl. Als mijn stem daar bovenop komt dan herkennen de mensen het als zijnde *De Mens*. Maar je hebt gelijk.»

SMEULEN

Veto: Zijn jullie het zo langzamerhand niet beu?

Vander linden:«Nee (lacht). Iets dat leuk is, dat word je nooit beu. Muziek is gewoon het belangrijkste in mijn leven. Iedereen die muziek speelt zal je zeggen: “mijn gitaar is echt mijn vriend voor het leven.” Ik ken heel veel muzikanten die nog langer bezig zijn. Ik zie dat bij hen muziek altijd maar belangrijker wordt. Wat je eventueel beu kan worden is in de file zitten na een optreden of in een koud repetitiekot komen en tien minuten in je handen moeten wrijven voor je gitaar kan spelen. Dat kan je moe maken, maar je kan ook leren om die minder aangename aspecten te zien als deel van het geheel. Ik vind het soms leuk

delijk vertrek ik in mijn hoofd toch altijd vanuit een ritme of een melodie. Dat komt er dan niet uit als muziek maar vanbinnen is het dat wel. Dus ik ben maximaal een creatieve driepoot. Veel verder gaat het niet.»

FESTIVALGRAS

Veto: Waarom heb je zoveel rond theaterproducties voor kinderen gewerkt?

Vander linden:«Het is een heel aangenaam milieu om in te werken omdat het mensen zijn die heel onbevengende dingen maken. Kinderpubliek is ook een heel kritisch publiek. Je kan hen niet zomaar om het even wat op de mouw spelden. Maar aan de andere kant staan ze open voor iets. Als ze na de eerste tien seconden mee zijn, dan zijn ze echt mee. Dat vind ik heel prettig. Vorig jaar heb ik voor *De Kopergieters* nog een opdracht gedaan. Ik moest samenwerken met een kind dat daar naar de theaterworkshops kwam. Paulien was een sympathiek kind van een jaar of tien dat heel mooi kon zingen. Dan ga je samen zitten met dat kind en haar ouders

kwam zoals Luc De Vos en Vitali. Er groeide ook iets rond die avonden. Zo stond bijvoorbeeld in Antwerpen de zaal echt op zijn kop gewoon door mensen die iets kwamen voorlezen. En in aansluiting heb ik die tournee gedaan. Ik wil dat misschien ooit weer doen, maar dan zou ik iets compleet nieuw moeten schrijven. Ik stel nu vast dat ik het met *De Mens* druk heb en dat is een goed

“Ik ben maximaal een creatieve driepoot”

teken. In die periode waren er heel veel nevenprojecten, wat een beetje in de mode was voor een muzikant. Ik dacht dat het wel goed is om dat allemaal te hebben want als het dan minder gaat met *De Mens* kan ik daarop terugvallen. Maar eigenlijk is het in die acht jaar alleen maar beter gegaan.»

Persfoto

om in de file te zitten op weg naar een optreden. Dan kan ik een beetje nadenken en al wat oefenen. En zo’n koude repetitieruimte kan zijn charmes hebben. Met ouder worden vind ik alles wat ermee te maken heeft tof.»

Veto: Verloopt de samenwerking met Michel De Coster en Dirk Jans nog altijd even vlot?

Vander linden:«Dat is nooit vlot gegaan. Het is altijd hard tegen hard. Maar dat is de bedoeling. Dan maak je iets dat meer is dan afzonderlijke delen. Het feit dat wij heel direct onze mening tegen elkaar kunnen zeggen houdt ons bij elkaar. Groepen waarbinnen er meningsverschillen blijven smeulen gaan het snelste kapot. We zijn gewoon heel eerlijk en rechttoe rechtaan met elkaar.»

Veto: Je hebt ook nog aan een heel aantal andere projecten (mee)gewerkt. Mogen we jou een ‘creatieve duizendpoot’ noemen?

Vander linden:«Nee, ik haat dat woord. Dan denk ik altijd ‘hoe moet ik dan mijn broek aantrekken?’ Ik beschouw alles wat ik doe als verlengstuk van de muziek. Ook als ik iets schrijf of op tv breng, ook die gesproken stukken beschouw ik als muziek. Ik heb kindtheater en toneel geschreven maar uitein-

en babbel je wat. Zo merk je wat zo’n kind bezig houdt. Het was de bedoeling om met haar liedjes te maken. Dat was fantastisch en ook heel inspirerend. Ik had direct twee ideeën. Maar dat waren melodieën die ik ook

“Kinderpubliek is een heel kritisch publiek”

nog kan gebruiken in volwassen nummers. Het is leuk dat je zo even in een andere wereld terecht komt en niet serieus moet zijn. Dat vind ik er aantrekkelijk aan.»

Veto: Zou je ooit nog eens een spoken word tour willen doen zoals indertijd ‘Frank Vander linden moet zijn mond houden’?

Vander linden:«Ja, als daar vraag naar zou zijn. Toen was dat een soort uitloper van een programma dat op Studio Brussel liep *Collage*, een columnprogramma. Maar het is pas beginnen leven doordat we er live mee zijn gaan toeren. Dat was een heel leuke ervaring omdat dat met een aantal mensen was die ik goed kende en met wie ik goed overeen

Veto: Ben je op dit moment nog met specifieke projecten bezig?

Vander linden:«Nee. De cd is nu uit en ook de tournee loopt goed. Eigenlijk moet ik nu al nadenken over hoe we het volgende jaar gaan invullen. Een deel daarvan ligt al vast omdat de single het goed doet. Er komen nu al heel veel aanvragen van festivals binnen. Dus we gaan volgende zomer massaal veel spelen. Wat eigenlijk ook het leukste is. Een festivalzomer waarin je een stuk of twintig optredens hebt en waarin je dat specifieke gevoel krijgt als je het festivalgras kan ruiken, iets leukers is er niet. Maar je moet een beetje vooruitdenken. Misschien weer een theater-tour. *De Mens* is nu eenmaal mijn hoofdjob.»

“De Mens” @ Het Depot, do 18/10, 20u00, tickets (vbk/kassa): 14€/16€, www.hetdepot.be